

မေတ္တာ

အတွဲ (၃၅)၊ အမှတ် (၄)၊ ၂၀၂၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ

မောင်တင်ယု

စာပေတိုက်ထုတ်

မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်များ
လပေးမှာယူဖတ်ရှုနိုင်ပြီ

မြဝတီစာပေတိုက်ထုတ် မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်၊ စာစောင်များကို စာအုပ်လက်ခံရရှိမှု
ငွေပေးချေစနစ်ဖြင့် မှာယူနိုင်ပါသည်။

မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးအနှံ့ မည်သည့်မြို့နယ်မဆို စာတိုက်မှတစ်ဆင့် ပေးပို့သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။
မိမိတို့မှာယူလိုသည့်စာအုပ်များကို အောက်ပါလိပ်စာနှင့်ဖုန်းနံပါတ်များအတိုင်း
ဆက်သွယ်မှာယူနိုင်ပါသည်။

ဖြန့်ချိရေး - မြဝတီစာပေတိုက်၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီထပ်)၊
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

ဖုန်း - ၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄ (ဖြန့်ချိရေး)၊ ၀၉၄၂၁၀၆၇၄၁၀ (အွန်လိုင်းဖြန့်ချိရေး)။

အကြမ်းဖက်မှုပျောက်ရေးအတွက် ပြည်သူ့သို့ အသိပေးနှိုးဆော်ချက်

- ၁။ ပြည်သူ့အတွက်ဟုသုံးနှုန်း၍ ရဟန်းသံဃာများ၊ ဆရာ၊ ဆရာမများအပါအဝင် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းများနှင့် ပြည်သူ့ကိုယ်တော်စား၊ လူထုအဖွဲ့အစည်းကို CRPH၊ NUG၊ PDF အမည်ခံ အကြမ်းဖက်အုပ်စုများက ဥပဒေမဲ့ကျူးလွန်နေသည်။
- ၂။ ခြိမ်းခြောက်၊ လူသတ်၊ အဖျက်အမှောင်လုပ်ရပ်များ လုပ်ဆောင်နေသည့် CRPH၊ NUG၊ PDF အကြမ်းဖက်သမားများကို အားပေးမှု၊ ထောက်ခံမှု၊ ကူညီထောက်ပံ့မှုမပြုခြင်းသည် ပြည်သူ့လူထု၏ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်ကို ကာကွယ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။
- ၃။ ယင်းတို့၏ လက်နက်/ခဲယမ်း ကိုင်တွယ်သယ်ဆောင်မှုနှင့် အကြမ်းဖက်သမားတို့၏သတင်းကို လျှို့ဝှက်ပေးပို့ခြင်းသည် အပြစ်မဲ့ပြည်သူများ၏ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်ကို ကာကွယ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

Public Notice for elimination of violence

- 1. So called "CRPH", "NUG" and "PDF" terrorist groups are unlawfully committing killings monks, teachers, civil servants and general people and looting under the pretext of sayings "for the people".
- 2. Not rendering encourage support and assistance to the "CRPH", "NUG" and "PDF" terrorists that are committing intimidations, killings and destructive activities could be construed as protecting lives and property of general public.
- 3. Giving information secretly relating to bearing of their arms, ammunitions and terrorists to authorities could be tantamount to protecting lives and property of innocent people.

ကလေးငယ်များအတွက် ပညာလည်းပေး၊ ဗဟုသုတလည်းရ၊
ဟာသလည်းပါ၊ ဉာဏ်ရည်လည်းတိုးမဲ့ မိုးသောက်ပန်းဂျာနယ်ကို
ဂျာနယ်လက်ခံရရှိမှ ငွေပေးချေစနစ်ဖြင့် မှာယူဖတ်ရှုနိုင်ပါပြီ။

အထွေ (၂၀) အမှတ် (၅၂)

AURORA JOURNAL

မိုးသောက်ပန်း

၅-၉-၂၀၂၃

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဝန်ထုပ်ထွေးစဉ် စတင်ထုတ်ဝေသည်။

တစ်ခင်းသန်းနှက်မှာ ကျန်းမာနေဖို့စားနေတဲ့ ဖြူတစ်ကောင်ဟာ ရော့အိုင်နဲ့လယ်ကွင်းဝယ်ကြားမှာ လမ်းကျောက်နေ့သတိ။

One morning, a health-seeking porcupine walked between the forest and the fields.

ယုန်နဲ့ ဖြူ

ကတုန်း ~ ဝင်းဦး (အသိဒ)

The rabbit and the porcupine

Cartoon: Min Oo (Philosophy)
Tr: BMK

စောစောပိုက်လို့ စောစောထမလို့ စောစောလမ်းကျောက်ကြပါနဲ့။

"Let's us go to bed early and wake up early and talk a walk."

ဒီအချိန်မှာ ယုန်တစ်ကောင်က ခုန်ပေါက်က ဖောင့်ဖြူနားစောက်လာတယ်။

At that time, a rabbit came to him jumping.

ဟိုလို့လေး ကျန်းမာတော့မှ ချယ်စ။

"Ko Slow, how are you?"

ဟိုသလိုလို့ ခုန်သလိုလို့နဲ့ ဖြောင့်ပေးနဲ့။

He said to him mockingly.

မင်းလမ်းကျောက်တကာ သွက်လက်မဲ့ မရှိဘူး။

"Your style of walking is not active."

အဲဒါဘာကြောင့်လဲ သိသိလား။ မင်းစုံကွေးကောက်နေတုန်း မြေထောက်ကြောင့်...

"Do you know the reason? This is because of your curved legs."

ယုန်က ကိုရိုကောက်လို့ ခေါက်ဖြောင့် မှာမမြင်ဘူး။ အကြောင်း-

"The porcupine did not like the rabbit's words of reproach."

ဒါ့မှာ ကိုယုန်နဲ့ ခွဲစား ခြေထောက်က ဘာများ ခွမ်း၇၂၅၅ လို့လဲ။

"You see, Ko Rabbit, what skill do your legs have?"

ရေယု ရော့အိုင် လိုက်တာသား

He defended him.

ဟဲ့.. ခြော့ခမ်း။

"Now tell me!"

ဒီကတော့ ယုန်က မျက်လုံးအဖြူသားနဲ့

So the eyes of the rabbit wide opened.

အဲဒါဆိုလို့ အာရုံနဲ့ သက်သေပြမယ်လို့ မင်းနဲ့ဒါ အဖြေဖြေပဲ မဟာ။

"In that case, I'll prove with work. Will you compete to run with me?"

ယုန်နဲ့လုပ် ဒီတီယပ်ဖြင့် ဖြစ်တော့မှာပဲ။

"It will be the second story of the rabbit and the tortoise."

မြတ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တော်(မြေဦးတော်) မိုးကောင်းတော်၊ ရိုက်ထူးမြတ်၊ ရိုက်ထူးမြတ်သောကြောင့်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ စတုတ္ထအရဟံတော်၊ ပုဂံပြည်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ မြတ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တော် (၀၀၀၁၅) ဖြင့် ထုတ်ဝေသည်။
Email: mwdliteraturehouse@gmail.com၊ ရက်- ၀၉ ၅၂၂ ဝက် (တောင်) ၀၉ ၃၂၈၇၂၅ (မြန်မာ)

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ - အမှတ်(၁၅)၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီထပ်)၊
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဖုန်း - ၀၉၄၅၂၂၆၀၅၃၆(စာတည်း)၊
၀၉၄၂၁၀၆၇၄၁၀(အွန်လိုင်းဖြန့်ချိရေး)။

မာတိကာ

မောင်ကျော် (ပညာရေး)	အရှုပ်ပါတဲ့စာအုပ်	၂
နေခြည်	မောင်လူလေးနှင့် မှန်တစ်ချပ်	၃
ယင်းမာ	ဗီဇ	၉
ရေနံ့သာမောင်ကျော်ညွန့်	အသက်ကစကားပြောလာပြီ	၁၃
မောင်ချော် (ပေတစ်ပင်)	အမှားအမှန် ဝေဖန်ပိုင်းခြား နိုင်သူများဖြစ်ကြပါစေ	၁၅
တင်လင်းဇော်	မြန်မာဝေါဟာရကဏ္ဍများ	၁၈
လွမ်းမောင် (သုဝဏ္ဏ)	ဘေးစကားကြောင့် ဆေးစားမမှားစေနဲ့	၁၉
မြရတီ (ဒဿနိက)	ယေနေကြာလေးရဲ့ လွမ်းပုံပြင်	၂၅
ဇော်မြင့်နီ	တေဇတို့ရွတ်ဆိုဖို့ သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင် ချစ်ဖွယ်ကဏ္ဍများ(၆)	၂၈
ဆလင်းခန့်ကျော်စွာ	လည်ပတ်ခဲ့သော ခရီးတစ်ခု	၃၀
ဒေါက်တာသန့်စင် (ရူပဗေဒ)	ရူပဗေဒပညာရှင် ဘာနောလီ (Bernoulli) နှင့် ငွေ့ရည်များ (Fluid) စီးဆင်းမှုတို့လေ့လာခြင်း	၃၃
သန့်သူရ	အမေရိကန် တေ့ထဲလန်ဆူရ အဆိုတော် ကိုဒီလီ	၃၆
အောင်ကျော်	အတွေးတောင်း	၃၇
အောင်အောင်ထွေး	တိုရိုနှင့်ဝတ်များ	၄၁
မေ့မေ့	သင်္ချာဉာဏ်ရည်	အချစ်ဆို (၁)
မွှေး	ရှာဖွေ၊ ခြုံညှိမယ်	အချစ်ဆို (၂)
နောင်တေဇ	ဝက်ပါလမ်း	အချစ်ဆို (၃)
TTL	တီတီလေးနဲ့ပုံဆွဲမယ်	အချစ်ဆို (၄)

ဆာဇေဘိုစုအာသိဒီကာသဒွိ
 မိုးကောင်းလမ်း၊
 မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီထပ်)
 ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
 ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး
 မူနီ: ၀၉၄၀၃၂၅၀၄၅၀(ဗဟုတိုင်း)
 ၀၉၃၂၄၉၀၇၂၄(မြန်မာ့စု)
 Email-tayzabooklet199@gmail.com
 ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေမှု - ၀၀၆၅၆
 ထုတ်ဝေမှုမှတ်ပုံတင်အမှတ်
 ၀၀၀၀၃

စာတည်းများချုပ်
 နေနိုင်လှ
 ဒုတိယစာတည်းများချုပ်
 မြင့်နိုင်
 စာတည်းများ
 ဇော်သိန်းဝင်း
 ကာဝန်ခံစာတည်း
 ပုလောစိုးသုသာ
 လက်ထောက်စာတည်း
 ကြေးမုံ၊ ငွေပြည့်စုံ၊ အောင်
 စာစံနှင့်ဒီဂျစ်
 ကြေးမုံ
 တံမြက်
 ဟာရီး အဒီကျော်

design yin hitwe

တေဇမျက်နှာပုံ:

မောင်တင်လှ

အရုပ်ပါတဲ့စာအုပ်

မြေးကလေးက အိမ်လည်လာ
 ပြုံးရွှင်ချိုမျက်နှာ။
 မုန့်သရေစာ ယူလို့ကျွေး
 စားချင်ဘူးတဲ့လေး။

မြေးကလေးက ချစ်စဖွယ်
 မွေးမွေးပေးလိုက်တယ်။
 ဝယ်ချင်ရာဝယ် မုန့်ဖိုးပေး
 ယူချင်ဘူးတဲ့လေး။

မြေးကလေးက အလိမ္မာ
 စကားတတ်လိုက်တာ။
 အရုပ်ပါတဲ့ စာအုပ်ပေး
 ကြည့်ချင်လို့တဲ့လေး။ ။

မောင်ကျော်(ပညာရေး)

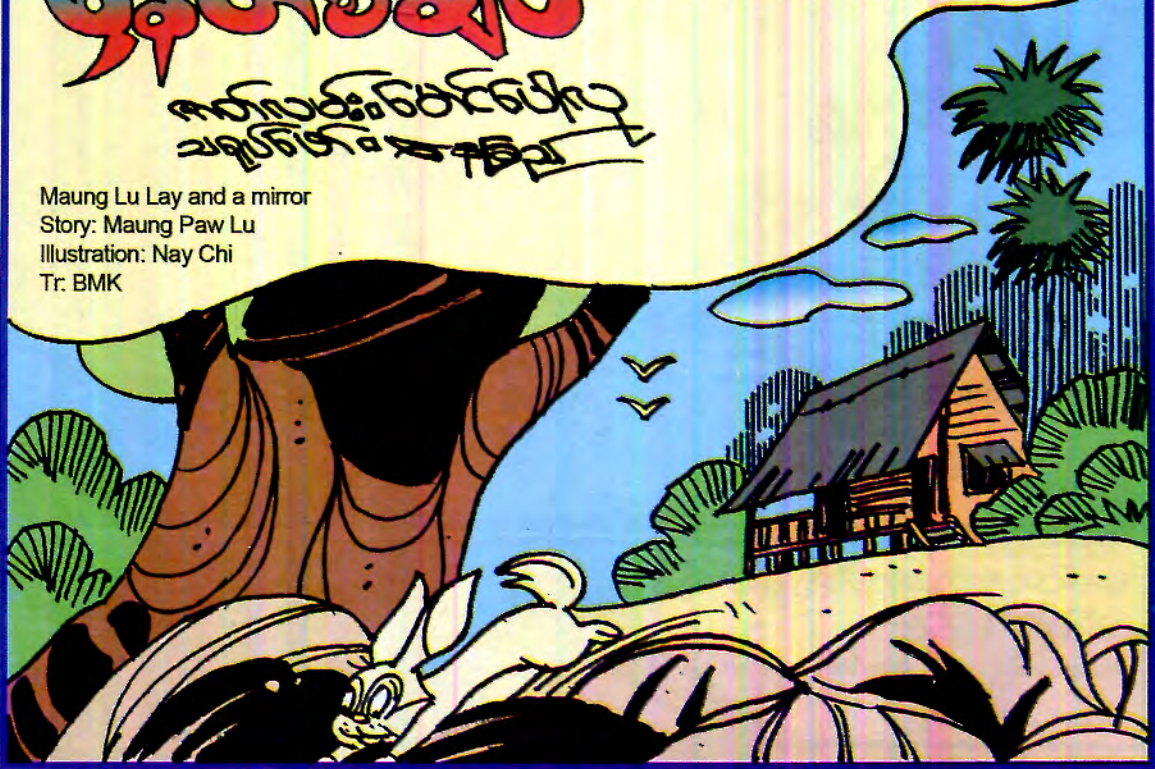
မောင်လူလေး မှန်တံခါး

မောင်လူလေး မှန်တံခါးကို
သရုပ်ဖော်ရာ အနုပညာ

ဝါရီခါတုန်းက ရွေးကျတဲ့ ရေတောရွာ
လေးတစ်ခုမှာ မောင်လူလေးဆိုတဲ့
ကလေးတစ်ယောက်ရှိတယ်...

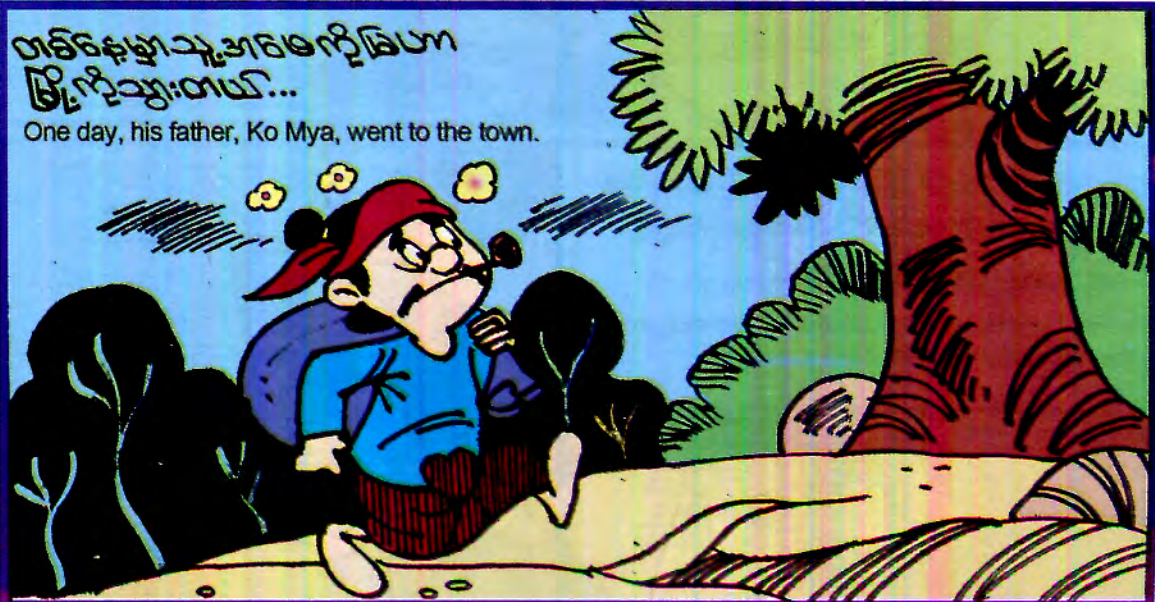
Once upon a time, there was a child called
Maung Lu Lay in a remote village.

Maung Lu Lay and a mirror
Story: Maung Paw Lu
Illustration: Nay Chi
Tr. BMK

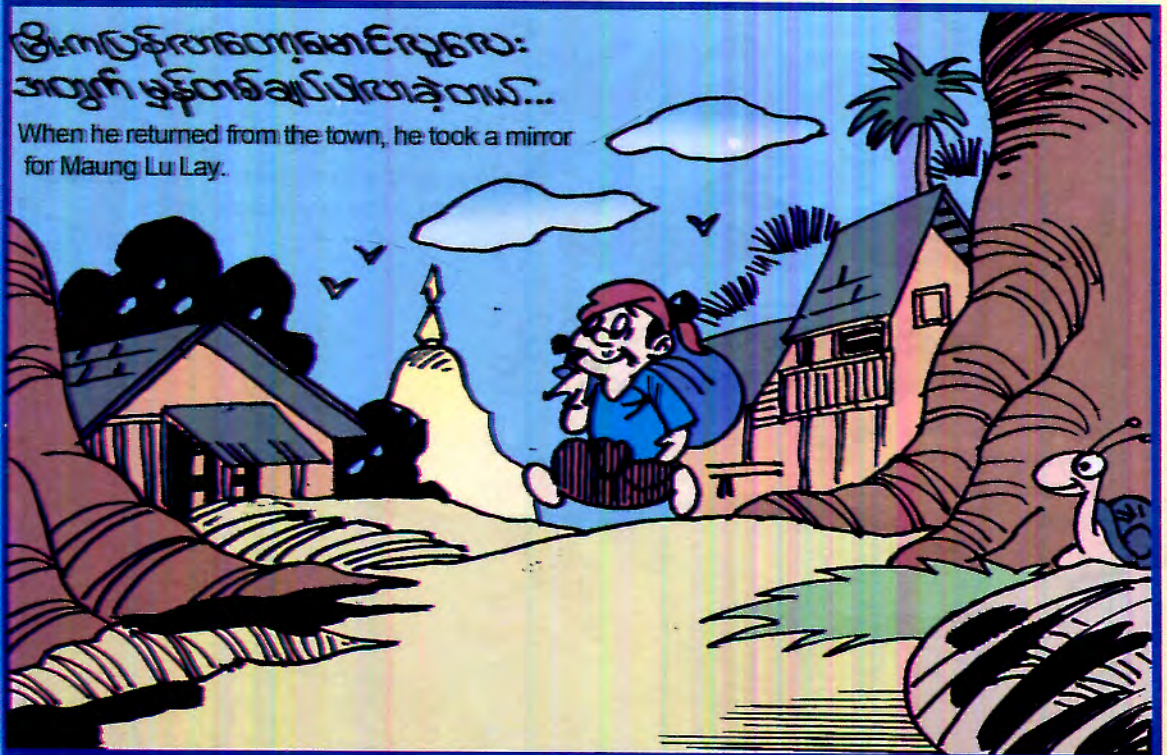
တစ်နေ့မှာ သူ့အဖေကို ခြံဟ
ဖြိုကိုင်သွားတယ်...

One day, his father, Ko Mya, went to the town.

ဒြီးကပြန်လာတော့မောင်လူလေး
အတွက် မှန်တစ်ချပ်ပါလာခဲ့တယ်...

When he returned from the town, he took a mirror
for Maung Lu Lay.

မောင်လူလေးကတော့မှန်ကို
မမြင်ဖူးဘူး...

Maung Lu Lay hadn't seen the mirror yet.

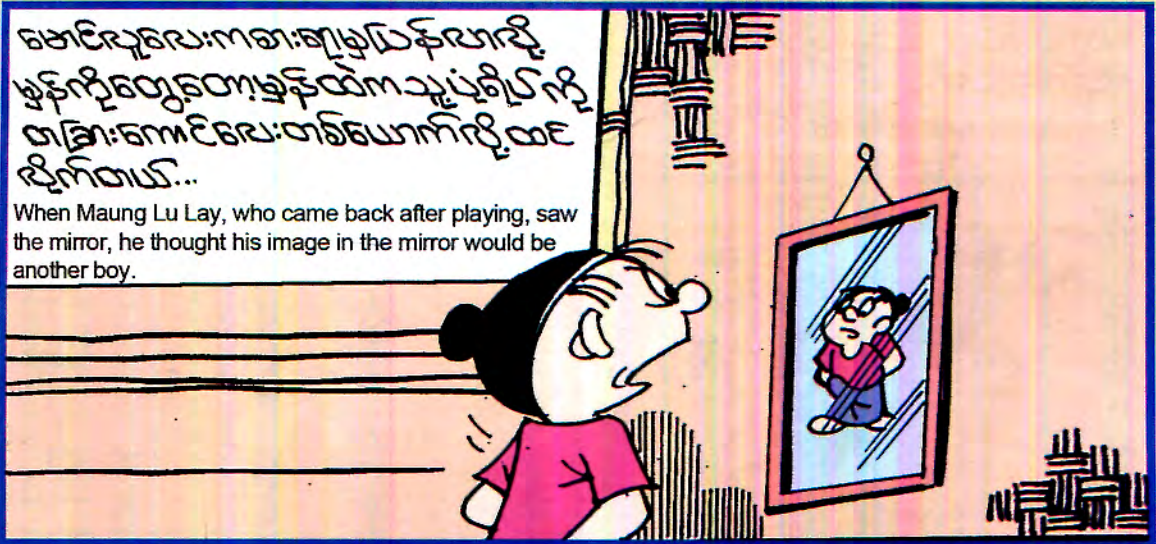
သူ့အဖေအတွက် ဒြီးကစားနေတုန်းမှာ
သူ့အခန်းကမှန်ကို အခန်းနံရံမှာ
ချိတ်ဆွဲထားလိုက်တယ်...

While he was playing outside, his father hung
the mirror on the wall of the room.

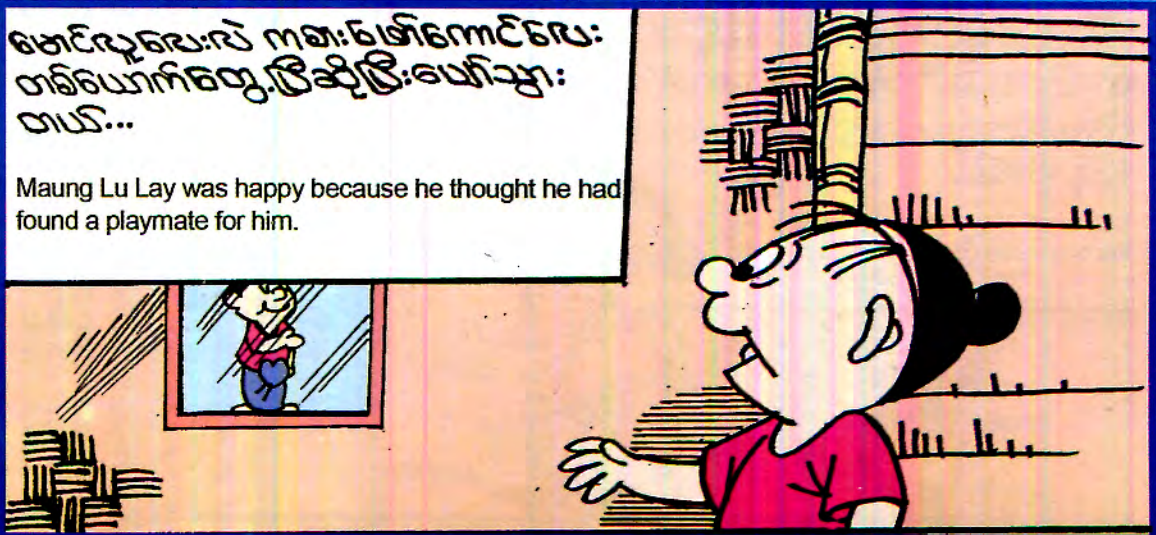
မောင်လူလေးကစားရုံမှပြန်လာသည့်
မှန်ကိုင်တွေ့ရတာမှန်ထိုကဲ့သို့ပုံရိပ်ကို
တခြားကောင်လေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ထင်
လိုက်တယ်...

When Maung Lu Lay, who came back after playing, saw the mirror, he thought his image in the mirror would be another boy.

မောင်လူလေးလဲ ကစားဖော်ကောင်လေး
တစ်ယောက်တွေ့ပြီးဆိုပြီးပျော်သွား
တယ်...

Maung Lu Lay was happy because he thought he had found a playmate for him.

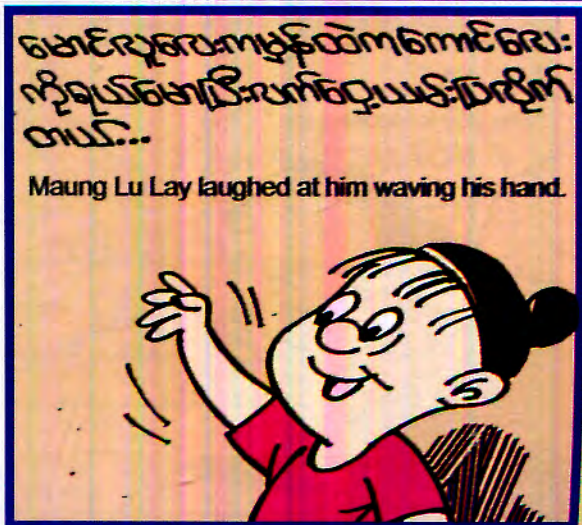
မောင်လူလေးကမှန်ထဲကကောင်လေး
ကိုခကားပြောပေမဲ့ကောင်လေး
ကမိန့်မပြောဘူး...

Although Maung Lu Lay talked to the boy in the mirror, the boy didn't reply.

မောင်လူလေးကမှန်ထဲကကောင်လေး
ကိုခုယ်စောပြီးယက်တုယမ်းတစ်ခုကို
တယ်...

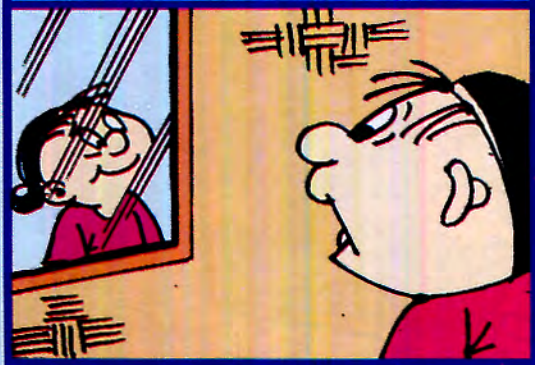
Maung Lu Lay laughed at him waving his hand.

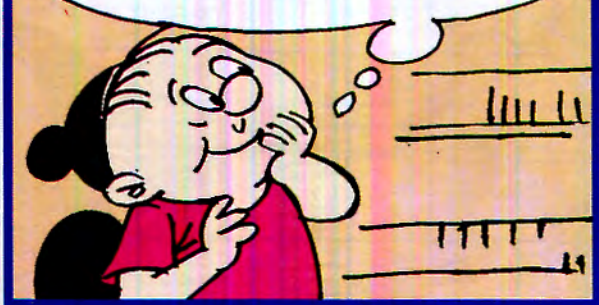
ကောင်လေးကလဲ သူလုပ်တဲ့အတိုင်း
 လုပ်ကိလုပ်ပါတယ်...

The boy behaved as he did.

ငါ...ကောင်လေးရဲ့အနားကိုနီးနီးကပ်
 ကပ်ပြီးထီးတော့တိုးသွားရမယ်။ ငါပြော
 တာကို သူမကြားလို့မဖြစ်မယ်...

"I must come closer to him. I think he do not hear
 what I say."

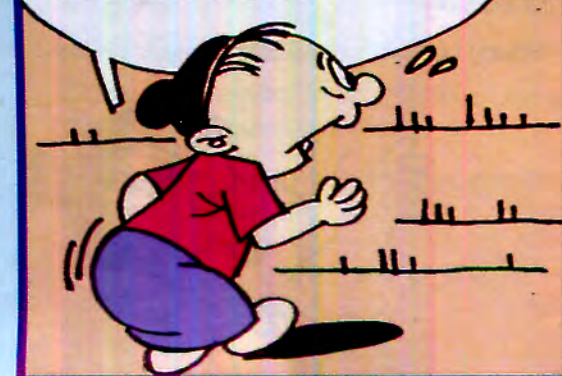
ဒါပေမဲ့ကောင်လေးဟာ မြန်ဆီကို
 တိုးထီးတော့ကိတဲ့အခါမှာ ကောင်လေးက
 လဲကောင်လေးလည်းလမ်းတူတူ
 လုပ်ပါတယ်...

But, when Maung Lu Lay walked,
 the boy in the mirror walked as he did.

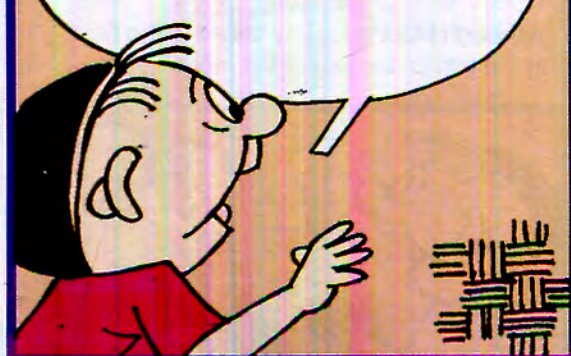
ဒီကောင်လေးငါ့ကိုလှောင်စရာ
 နေတာပဲ...

"This boy is mocking me."

ငါလုပ်သမျှကိုလုပ်ကိထီး
 တော့လုပ်နေတာပဲ...

"He is doing what I am doing."

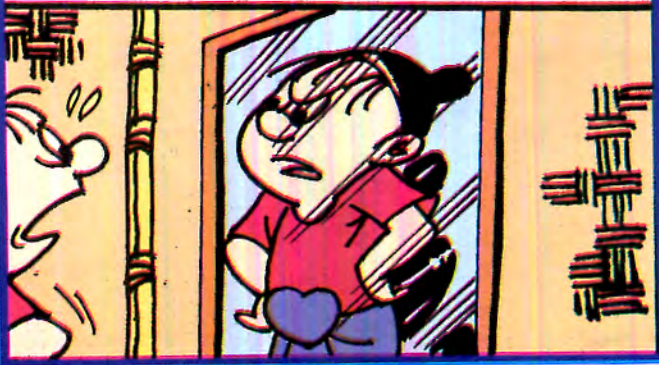
မောင်လူလေးဟာ ကောင်လေးရဲ့ အကြောင်းကိုတွေးတောလေလေ ပိုဒေါသထွက်လေလေဖြစ်လာ တာပေါ့...

The more Maung Lu Lay thought about the boy, the angrier he became.

ကောင်လေးကလဲ ချက်ချင်း ပိုဒေါသထွက် လာတာကိုတွေ့ရပို့ကိရတယ်...

He found that the boy became angry at once.

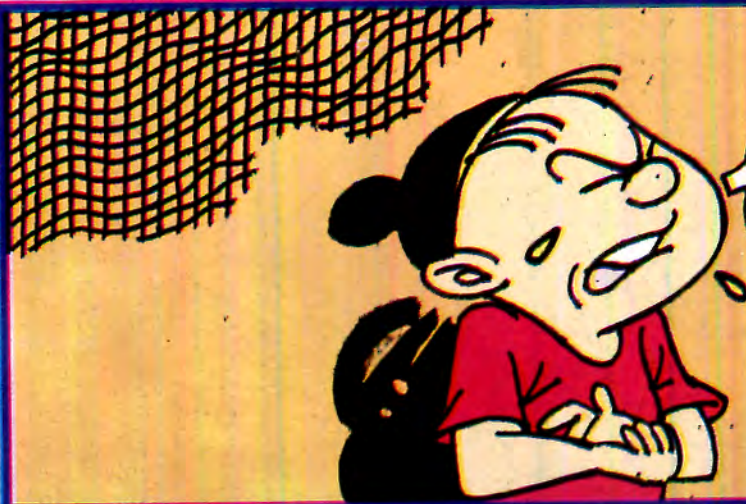

ဒါကြောင့်ပိုလို့မောင်လူလေးဟာဒေါသ ထွက်သွားပြီး မှန်ထဲက ကောင်လေးကို လက်သီးနဲ့ထိုးရပို့ကိတယ်...

Therefore, Maung Lu Lay was angry and punched the boy in the mirror.

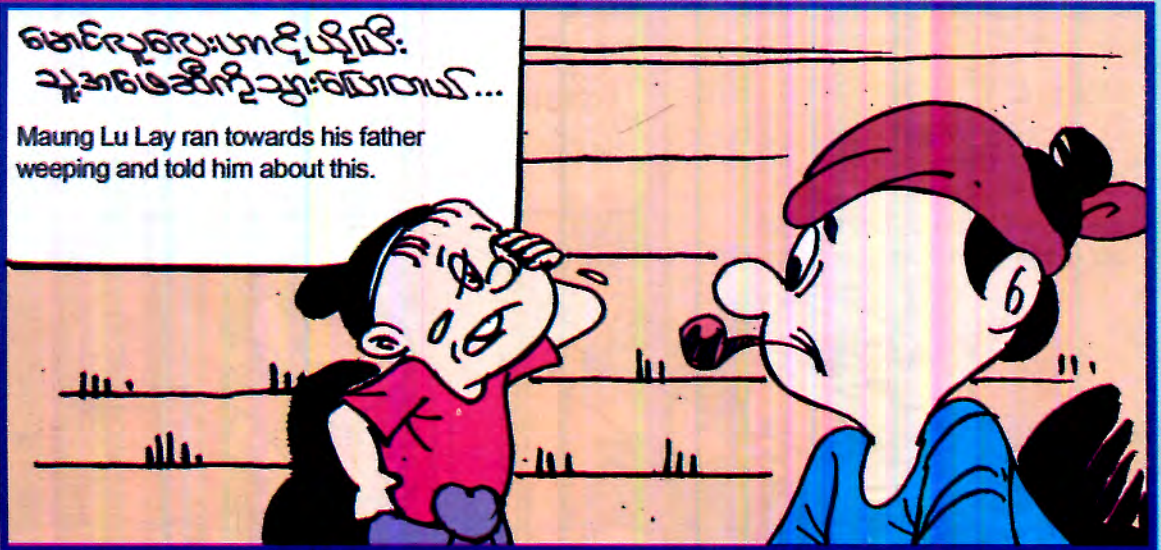
အံ့... အံ့... အံ့...
ဟိန်း... ဟိန်း... ဟိန်း...
"Take it."
"Hkwm!"

အာ... အာ... အာ...
အာ... အာ... အာ...
"Er! I am very painful."

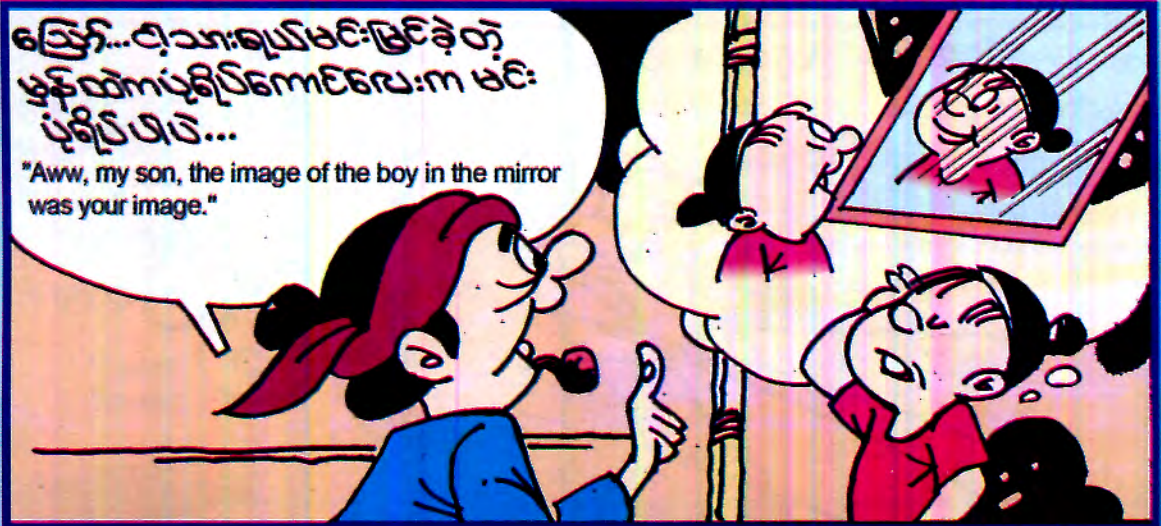
မောင်လူလေးဟာနို့ယိုပြီး
သူ့အဖေဆီကိုသွားရပြန်တယ်...

Maung Lu Lay ran towards his father
weeping and told him about this.

ဪ... ဘုရားရယ်မင်းမြင်ခဲ့တဲ့
မှန်ထဲကပုံရိပ်ကောင်လေးက မင်း
ပုံရိပ်ပါပဲ...

"Aww, my son, the image of the boy in the mirror
was your image."

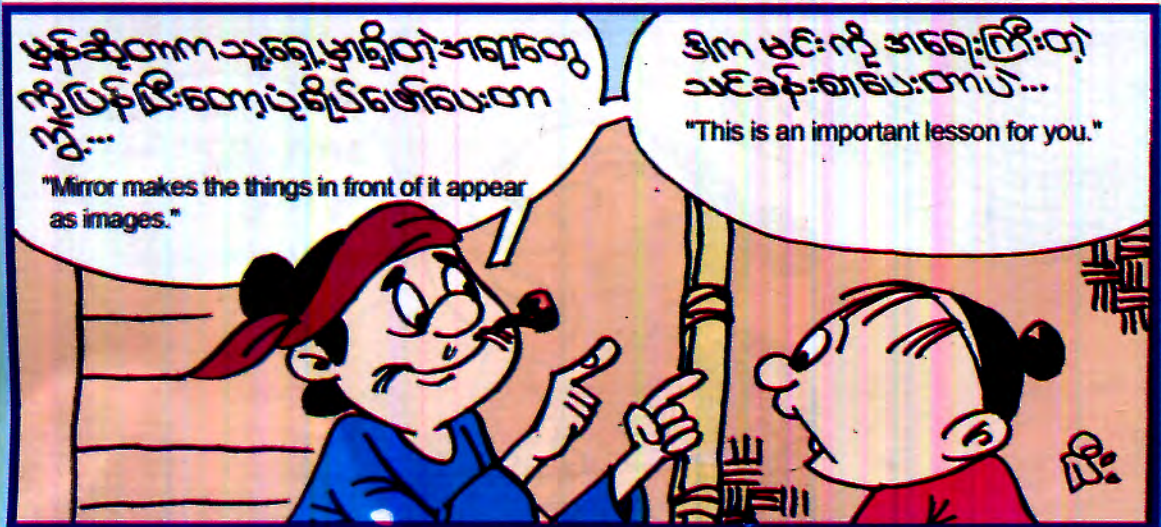

မှန်ဆိုတာက သူ့ရဲ့ မှား၍တဲ့ အရာတွေ
ကို ပြန်ပြီး တော့ပုံရိပ်ရဖူးတယ်
လို့...

"Mirror makes the things in front of it appear
as images."

ဒါက မင်းကို အရေးကြီးတဲ့
သင်ခန်းစာပေးတာပဲ...

"This is an important lesson for you."

တေဝေတ္ထုတို

ပိရ

ယင်းမာ

ညောင်တုန်းဆိုသောရွာလေးတစ်ရွာတွင် အလွန်
 အစအနောက်သန်သော လူငယ်လေးတစ်ယောက်ရှိသည်။
 သူ့နာမည်က မောင်ပို။ သူသည် အစအနောက်သန်သည့်
 နေရာတွင် လူကြီးလူငယ်မရွေး စနောက်လေ့ရှိသည်။
 တစ်ရက်မှာတော့ မောင်ပိုသည် အိမ်ထဲမှာ ထမင်းချက်
 ပြုတ်နေသော ဒေါ်ပုမ၏အိမ်သို့ ရောက်လာသည်။

“ဒေါ်ပုမ...ဗျို...ဒေါ်ပုမ”

“ဟဲ့...ဘယ်သူတုံး”

“ကျုပ်ပါဗျ၊ အရေးကြီးလို့ ခင်ဗျားကိုလာပြောတာ”

“ဘာများတုံး”

“ခင်ဗျားယောက်ျား ရွာပြင်မှာ မူးလဲနေလို့”

“ဟဲ့...ငပို နှင် တော်ရုံစနောက် တာပဲကောင်းမယ်နော်၊ ငါ့ယောက်ျား က အရက်လဲမသောက်တတ်ဘူး၊ ထန်းရည်လဲ မကြိုက်ဘူးဆို တာ ငါတို့တစ်ရွာလုံးသိတယ်၊ ကုန်ကုန် ပြောမယ် ငါ့ယောက်ျားက ကွမ်း တောင်စားတာမဟုတ်ဘူးဟေ့”

“ခင်ဗျား မယုံချင်နေလေ၊

ခင်ဗျားယောက်ျား ယာထွန်ရင်းနဲ့ သွေးတိုးပြီးမူးလဲနေလို့ ယာနီးချင်း တွေ ပြုစုပေးနေတာ ကျုပ်မြင်ခဲ့ တယ်၊ အဲဒါ ကျုပ် ခင်ဗျားသိအောင် လာပြောတာ၊ မယုံတာတော့ ကျုပ်လဲ မတတ်နိုင်ဘူး” လို့ မောင်ပိုကပြော ပြီး လှည့်ထွက်သွားသည်။

“ဟင်...ကိုသာခင် ကိုသာခင် ရေ”

ဒေါ်ပုမမှာတော့ ဟင်းအိုး

မွေတဲ့ယောက်မကြီးကတစ်ဖက်၊ ထဘီကိုလက်တစ်ဖက်ကိုင်ပြီး ယာ ခင်းဆီသို့ သုတ်ခြေတင်ကာ ပြေး လေတော့သည်။ ယာခင်းသို့ရောက် သောအခါမှ အေးအေးဆေးဆေး ယာထွန်နေသော သူ့ယောက်ျားကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

“ဟဲ့...မပုမ နှင်ဘာလာလုပ် တာတုံး”

“ဟို...အဲဒါ”

“နှင် ငပို့လက်ချက်မိလာပြီ မဟုတ်လား”

“ငပို့...ငပို့...ဟင်း...ဟင်း... ဟင်း...နှင် ငါနဲ့တွေ့လို့ကတော့လား နော်”

“ဟဲ့...ကြာဖြူမ ဘယ်သွား မလို့လဲ”

“ကျောင်းသွားမလို့ပေါ့ ဦးပို ရဲ့၊ ကျောင်းဝတ်စုံဝတ်လာတာ မမြင် ဘူးလား”

“မြင်ပါဗျာ၊ ညည်းက ကျောင်း ဝတ်စုံတော့ ကျကျနနဝတ်လာပါ ရဲ့၊ ဖိနပ်ကျတော့ ဘယ်တစ်ဖက် ညာတစ်ဖက်စီးလာပါလား၊ ညည်း

အဖေနဲ့အမေက ဆိုင်ကဝယ်ကတည်း က ကြည့်ဝယ်မလာဘူး၊ ဖိနပ်ကို ဘယ်တစ်ဖက် ညာတစ်ဖက်ဝယ်လာ တယ်”

“ဟင်...ဟုတ်လား”

ကြာဖြူသည် ဒီနေ့မှ သူ့အမေ ဝယ်လာသော ဖိနပ်လေးကို ကယျာ ကယာချွတ်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟော...တွေ့ပြီလား ညည်း အဖေနဲ့အမေက ကလေးဖိနပ်လေး ဝယ်ပေးတာတောင်မှ ဂရုစိုက်ပြီး မဝယ်ပေးချင်ကြဘူး၊ ဒီဖိနပ်ကြီးသာ စီးသွားရင်တော့ သူငယ်ချင်းတွေ ကြားထဲ ညည်း အရှက်ရတော့မှာပဲ၊ အဲဒါ ညည်းကို ညည်းအဖေနဲ့ အမေက မချစ်ဘူးဆိုတာ သေချာ တာပဲ”

“ဟင်” ဟုဆိုကာ ကြာဖြူ သည် သူ့အိမ်ဆီသို့တန်းပြေးတော့ သည်။ အိမ်ရောက်တော့-

“အဖေနဲ့အမေက သမီးကို အရှက်ကွဲအောင်လုပ်တယ်၊ အီး... ဟီး...ဟီး...ဟီး”

“ဟဲ့...ကြာဖြူမ ဘာဖြစ်လာ တာတုံး”

“အမေကလဲ သမီးဖိနပ်ကို သေချာကြည့်ပြီးမဝယ်ပေးဘူး”

“ဟဲ့...ကြာဖြူမ အမေသေချာ ကြည့်ပြီးဝယ်ခဲ့ပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ တုံး”

“ဘာဖြစ်ရမှာလဲ အမေဖိနပ် က ဘယ်တစ်ဖက် ညာတစ်ဖက်နဲ့၊ ဒီဖိနပ်သာစီးသွားရင် သမီးတော့ သူငယ်ချင်းတွေရှေ့မှာ အရှက်ကွဲတော့ မှာပဲ”

“ဟဲ့...ငပို
နှင်တော်ရုံစနောက်တာပဲကောင်းမယ်၊
ငါ့ယောက်ျားက အရက်လဲမသောက်တတ်ဘူး၊
ထန်းရည်လဲမကြိုက်ဘူးဆိုတာ တစ်ရွာလုံးသိတယ်၊
ကုန်ကုန်ပြောမယ် ငါ့ယောက်ျားက
ကွမ်းတောင်စားတာမဟုတ်ဘူးဟေ့”

“ဟင်...ကြာဖြူမ ညည်းတော့ လမ်းမှာငပိုနဲ့တွေ့လာခဲ့ပြီထင်တယ်။ ဖိနပ်ကို ဘယ်တစ်ဖက် ညာတစ်ဖက် မစီးလို့ ညည်းက ဘယ်လိုစီးချင် တာတုံး၊ ဘယ်ချည်းစီးချင်တာလား၊ ညာချည်းစီးချင်တာလားပြော” ထို အခါမှပဲ ကြာဖြူလည်း သတိရ သွားတော့သည်။

“ဟင်... ဟုတ်သားပဲ၊ ဖိနပ် က ဘယ်တစ်ဖက် ညာတစ်ဖက်စီး ရတာကို၊ အဲဒီဦးပိုကြီးကြောင့် သမီး တော့ ကျောင်းနောက်ကျပါပြီ”

တစ်ရက်တွင်-

“ရွာပြင်က တောအုပ်ထဲမှာ ဓားပြတွေ ရောက်နေတယ်”

မောင်ပိုသည် ရွာထဲကိုလှည့် လည်၍ပြောသော်လည်း သူ့စကား ကို ဘယ်သူမှအရေးလုပ်ပြီး မယုံ ကြည်ကြပေ။ ကိုယ့်အလုပ်သာကိုယ် ဆက်လုပ်နေကြသည်။

“အရှင်ဘုရား... ရွာပြင်က တောအုပ်ထဲမှာ ဓားပြတွေရောက် နေပါတယ် ဘုရား”

“ဟဲ့...ဒကာလေးပို တော်ရုံ နောက်ကွဲ့၊ လူတွေကို စနောက်ရ တာအားမရလို့ဘုန်းကြီးကိုတောင် လာနောက်ရသလား”

“တပည့်တော် နောက်နေ တာမဟုတ်ပါဘူး ဘုရား၊ တကယ် ပြောတာပါ။ ဓားပြတွေ ညဘက်ရွာ ထဲဝင်ကြမယ်ထင်ပါတယ်ဘုရား”

“အေးကွယ်၊ အေး...အေး... ဝင်တော့လဲ ဝိုင်းဆော်ကြတာပေါ့ ကွယ်”

“ဓားပြမျိုး...ဓားပြ...ဓားပြဓားပြတွေလာပြီမျိုး”
“ဒေါင်...ဒေါင်...ဒေါင်...ဒေါင်”
“ဒေါင်...ဒေါင်...ဒေါင်...ဒေါင်”
ရွာထိပ်ကင်းတဲဆီမှသံချောင်းခေါက်သံနှင့်
အော်ဟစ်သတိပေးသံများ ဆူညံစွာထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးကလည်း အစ အနောက်သန်သော မောင်ပိုစကား ကို မယုံကြည်ပေ။ မောင်ပိုသည် ဘုန်းတော်ကြီးကိုရှိခိုးပြီး ပြန်သွား တော့သည်။

ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ကျော် အချိန်သို့ရောက်လာသောအခါ-

“ဒေါင်...ဒေါင်...ဒေါင်... ဒေါင်”

“ဒေါင်...ဒေါင်...ဒေါင်... ဒေါင်”

“ဓားပြမျိုး...ဓားပြ...ဓားပြ ဓားပြတွေ လာပြီမျိုး”

“ဒေါင်...ဒေါင်...ဒေါင်... ဒေါင်”

“ဒေါင်...ဒေါင်...ဒေါင်... ဒေါင်”

ရွာထိပ်ကင်းတဲဆီမှ သံချောင်း ခေါက်သံနှင့် အော်ဟစ်သတိပေးသံ များ ဆူညံစွာထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

“ဒိုင်း...ဒိုင်း...ဒိုင်း”

ခပ်ဝေးဝေးဆီမှ သေနတ် ပစ်ဖောက်သံများလည်း ကြားကြရ သဖြင့် ရွာသားများမှာ တုတ်၊ ဓား

လက်နက်များကိုဆွဲကာ မီးတုတ် များကို ကိုင်ဆောင်ပြီး ရွာထိပ် ကင်းတဲဆီသို့ ပြေးသွားကြသည်။ တစ်ရွာလုံး တုတ်၊ ဓား လက်နက် များဖြင့် ထွက်လာကြသည်ကိုမြင် သောအခါ ဓားပြများလည်း ရှေ့သို့ ဆက်တိုးမလာတော့ဘဲ ထွက်ပြေး သွားကြသည်။

ရွာသားများ ကင်းတဲဆီ သို့ရောက်သောအခါ ကင်းတဲပေါ် တွင် ခွေခွေလေးလဲကျနေသော လူ တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ကြရ သည်။ အနားသို့သွားကြည့်သော အခါမှ-

“ဟင်...မောင်ပို မင်းဘယ်လို ဖြစ်ရတာလဲကွာ”

“နေ့ခင်းတုန်းက ကျုပ်ပြော တာကို ဘယ်သူမှ မယုံကြဘူးလေ၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်က ရွာထဲ ဓားပြ တွေဝင်လာတာကို ကင်းတဲပေါ် ကနေ တစ်ညလုံးထိုင်စောင့်ကြည့် နေခဲ့တာပေါ့၊ သူတို့လာတာကို အဝေးကနေ လှမ်းမြင်ရတော့ ကျုပ် က သံချောင်းတွေခေါက်၊ သံပုံးတွေ တီးပြီး အော်ဟစ်သတိပေးတယ်။

ဒီတော့ ဓားပြတွေ ကျုပ်ကိုသေနတ် နဲ့ လှမ်းထုတာပေါ့”

“ဟင်...ဟုတ်လား၊ မင်းကို ထိသွားသေးလား”

“ထိတာပေါ့ဗျာ”

“ဟာကွာ...ဘယ်နေရာထိ သွားတာလဲ”

“ခေါင်းကို ထိသွားတယ်ဗျာ”

“ဟာကွာ...ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ မောင်ပိုရာ”

ရွာသားများကစိတ်မကောင်း စွာဆိုရင်း အချို့က ကင်းတဲပေါ်သို့ တက်ကာမောင်ပိုကိုပွေ့ထူကြသည်။ ခေါင်းမှဒဏ်ရာကိုရှာကြသည်။

“ကျည်ဆန်ရာလဲ မတွေ့ပါ လားကွ”

“ဟာဗျာ...ခေါင်းကိုကျည်ဆန် မှန်မှတော့ ကျုပ်ခေါင်းပွင့်ထွက် သွားမှာပေါ့”

“ခုနက မင်းပြောတော့ ခေါင်း ကို ထိသွားတယ်ဆို”

“ဟုတ်တယ်လေ ကျုပ်ခေါင်း

ကိုထိသွားတယ်၊ ကျုပ်က သူတို့ကို အဝေးကတည်းက လာနေတာမြင် တော့သံချောင်းခေါက်ပြီးအော်တယ်။ ရွာထဲကလဲကြားတော့ လက်နက် တွေကိုင်ပြီး မီးတုတ်တွေနဲ့ ထွက် လာကြတယ်။ ဒါကို ဓားပြတွေက မကျေနပ်တော့ ကျုပ်ကို သေနတ်နဲ့ လှမ်းထုတယ်။ သေနတ်ကျည်ဆန် က ကင်းတဲအမိုးကိုထိပြီး အမိုးမှာ ချိတ်ထားတဲ့ ကျုပ်ရဲ့လေးခွက ပြုတ် ကျလာတယ်။ လေးခွက ကျုပ်ခေါင်း ကို ထိတယ်”

“ဟင်...ဒါဆို သေနတ်မှန် တာ မဟုတ်ဘူးပေါ့”

“ကျုပ်ခေါင်းကို သေနတ် မှန်မှတော့ ခင်ဗျားတို့ကို စကား ပြောနိုင်ပါ့အုံးမလားဗျာ”

“ဟာ...ဒီကောင်တော့ ဒီ အချိန်မှာတောင် စနောက်နေတုန်း”

“ဘုတ်”

ပွေ့ထားသူက မောင်ပိုခေါင်း ကို လွှတ်ချလိုက်သည်။

“အား...ကျွတ်...ကျွတ် ဖြည်း ဖြည်းလုပ်ပါဗျာ၊ သေနတ်မမှန်ပေမဲ့ လေးခွမှန်ထားလို့ နာတယ်ဗျာ”

“ဒီကောင်ကွာ ခွေလဲနေတာ မြင်တော့ သေနတ်မှန်ထားတယ် ထင်တာ”

“အေးလေ...တို့တွေမှာတော့ စိတ်ပူလိုက်ရတာ”

“မောင်ပို... မောင်ပို... မင်း ကတော့ မင်းဗီဇကို ဘယ်တော့မှ ဖျောက်မဲ့ကောင်မဟုတ်ဘူး”

“ဘာပဲပြောပြော ဒကာပိုကြောင့် ရွာကို ဓားပြအတိုက်မခံရတာဆို တော့ သူ့ကို ကျေးဇူးတင်ရမှာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား”

“ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား”

“အိမ်း...အိမ်း...ရွာထဲပြန်ဝင် ကြစို့ရဲ့၊ နောက်နေ့တွေ အလှည့်ကျ ကင်းစောင့်ဖို့ စီစဉ်ကြစို့ကွယ်”

“တင်ပဲ့ဘုရား”။ ။

ယင်းမာ

အချပ်ပို (၁) မှအဖြေ

1	4	5	7	3	8	9	6	2
6	3	8	9	1	2	7	4	5
9	7	2	6	5	4	1	8	3
3	6	9	1	4	5	8	2	7
5	1	7	8	2	9	6	3	4
2	8	4	3	6	7	5	1	9
7	2	1	4	9	6	3	5	8
8	5	6	2	7	3	4	9	1
4	9	3	5	8	1	2	7	6

မြန်မာမှုဥပစာစကားများ

အသက်ကစကားပြောလာပြီ

ရေနံသာမောင်ကျော်ညွန့်

အဘဦးထွန်းဇံရဲ့အသက်က ခုနစ်ဆယ်နားကပ်နေပြီ။ အရွယ် ကောင်းတုန်းကတော့ ထန်းတက် သမားကြီးတစ်ဦးပါ။ ထန်းပင် လေးငါးဆယ်လောက်ကိုတက်ပြီး ထန်းလှီးခဲ့တဲ့သူပါပဲ။ အခုတော့ ထန်းမလှီးတော့ဘူး။ ထန်းလှီးတဲ့ အလုပ်က အနားယူလိုက်ပြီ။ သူ့ ထန်းတောကိုလဲ သူ့သားဆီ အပ် လိုက်ပြီ။

နွေရာသီရောက်တာနဲ့ နွား တွေကျွေးဖို့ နွားစာကရှားတယ်။ နွေရာသီမှာ နွားစာအစုံမရတော့

ဘူး။ ပဲရိုး၊ မြေပဲရိုး၊ ကောက်ရိုး၊ ပြောင်းရိုးတွေကိုပဲ နှပ်နှပ်စဉ်းပြီး ကျွေးနေရတယ်။ နွားစာအခြောက် ပေါ့။ နွားတွေက နွားစာအခြောက် ကို နွားစာအစုံလောက် မကြိုက်ဘူး။ အာဟာရလဲမဖြစ်ဘူး။ ဒီတော့ နွား တွေ အာဟာရဖြစ်အောင်လို့ ထန်း တောရှိတဲ့သူက ထန်းသီးစဉ်းပြီး ကျွေးကြတယ်။ နွားတွေကလဲ နှပ်နှပ်စဉ်းထားတဲ့ ထန်းသီးဖတ်နုနု ကို အင်မတန်ကြိုက်တယ်။

“အဖေရေ . . . ပဲရိုးခြောက် တွေက ကုန်တော့မယ်၊ ထန်းသီး

ချိုင်ပြီးကျွေးရင် ကောင်းမလား” လို့ သမီးဖြစ်သူက ပြောလာတော့ “ကောင်းတယ်သမီးရဲ့၊ ထန်းသီး ကျွေးဖို့အချိန်လဲရောက်ပါပြီ” လို့ အဘဦးထွန်းဇံက ပြန်ပြောနေတယ်။

“ဒါဆို ကျုပ် ထန်းတောထဲ သွားပြီး မောင်ကြီးအေးချိုကို ထန်း သီးချိုင်ခိုင်းလိုက်မယ်အဖေ” လို့ ပြောတော့ “သမီးမသွားနဲ့၊ အဖေပဲ သွားလိုက်မယ်၊ ဒီအချိန်ဆို နင့် မောင်ကြီးအေးချိုက ထန်းလှီးတာ မပြီးသေးဘူး၊ သူ ထန်းလှီးပြီးမှ ထန်းသီးချိုင်ပေးရင် နေမြင့်နေလိမ့် မယ်၊ နွေရောက်တာနဲ့ နေမြင့်ပြီဆို နေကပူပြီ၊ နေမပူခင် အဖေသွားပြီး ထန်းသီးချိုင်လိုက်မယ်” လို့ ပြောပြ နေတယ်။

“အဖေကိုယ်တိုင် ထန်းပင် ပေါ်တက်ပြီး ထန်းသီးချိုင်မလို့ လား”

“အေးပေါ့ဟ၊ ငါကိုယ်တိုင် တက်ပြီး ချိုင်ရမှာပေါ့”

“အဖေကိုယ်တိုင်တော့ ထန်းပင် ပေါ်မတက်ပါနဲ့တော့၊ တောင်ပိုင်းက ကိုအေးခေါ်ပြီး ထန်းသီးချိုင်ခိုင်း လိုက်မယ်”

“ငအေးက အလကားချိုင် မပေးဘူး၊ သူ့ခေါ်ပြီး ထန်းသီးချိုင် ခိုင်းရင် ပိုက်ဆံပေးရတယ်၊ ထန်း

တစ်ပင်တက်ချိုင်ရင် တစ်ထောင်၊ နှစ်ပင်ချိုင်တော့ နှစ်ထောင်ကုန်မယ်၊ အကုန်ခံမနေနဲ့၊ ငါကိုယ်တိုင် တက်ချိုင်မယ်”

“အဖေက အသက်ကြီးနေပြီ၊ ခြေချော်လက်ချော် ဖြစ်မှာစိုးတယ်၊ ပိုက်ဆံကုန်တာ နှမြောမနေပါနဲ့။”

“ဟား... ဟား... ဟား... နင်တို့ကို ငါ ထန်းတက်ပြီး ကျွေးလာတာပါဟ၊ ခြေချော်လက်ချော် ဖြစ်စရာလား၊ ငါသန်ပါသေးတယ်” လို့ ပြောပြီး ထန်းတောဆီကို လှည်းမောင်းထွက်သွားတယ်။ ထန်းတောထဲရောက်တာနဲ့ လှည်းဖြုတ်ပြီး ထန်းပင်ပေါ်တက် ထန်းသီးချိုင်တော့တာပဲ။

ထန်းသမားတွေက ထန်းသီးချိုင်လို့ မပြီးကြသေးတော့ ရင်းထောင်က မအားသေးဘူး။ မအားသေးတဲ့ ရင်းထောင်ကို စောင့်နေရင် နေပူလာမယ်။ နေမပူခင်ပြီးအောင်တက်ချိုင်ရမယ်။ ရင်းထောင်အားအောင်စောင့်မနေတော့ဘူး။ ရင်းထောင်မပါဘဲ ထန်းပင်ပေါ်တက်နေတယ်။ တက်ရတဲ့ထန်းပင်က အတော်မြင့်နေတော့ ခြေချော်လက်ချော်မဖြစ်အောင် သတိထားပြီးတက်နေရတယ်။

ထန်းပင်ပေါ်ရောက်တာနဲ့ ထန်းသီးချိုင်၊ ချိုင်ပြီးတာနဲ့ ထန်းပင်ပေါ်ကပြန်ဆင်း၊ နောက်တစ်ပင်ပြန်တက်၊ တက်ပြီးချိုင်၊ ချိုင်ပြီး

ပြန်ဆင်းလာတယ်။ ထန်းနှစ်ပင်က ချိုင်လို့ရတဲ့ ထန်းသီးခိုင်တွေက နည်းနည်းနောနော မဟုတ်ဘူး။ လှည်းနဲ့အမောက်ပဲ။

ထန်းတောထဲကနေ လှည်းမောင်းပြီးပြန်လာတော့ နေက အတော်ပူနေပြီ။ ပူလောင်အိုက်စပ်ပြီး ခံရခက်တယ်။ အဘ ဦးထွန်းဇံ ရဲ့တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးတွေရွဲနေတယ်။ အိမ်ရောက်တာနဲ့ သမီးဖြစ်သူက လှည်းဖြုတ်ရင်း -

“အဖေကဇွတ်ပဲ၊ မသွားပါနဲ့ ဆိုတာ တားမရဘူး၊ အဖေ့တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ချွေးတွေက ရေချိုးထားသလို ဖြစ်နေပြီ” လို့ ပြောနေတယ်။

အဘဦးထွန်းဇံက ခေါင်းပေါင်းထားတဲ့ပုဆိုးနဲ့ ချွေးသုတ်ရင်း အိမ်ရှေ့တမာပင်ရိပ်အောက်ကွပ်ပျစ်ပေါ်ဝင်ထိုင်ပြီး “နေကလဲပူလိုက်တာဟာ” လို့ ညည်းနေတယ်။

“ရော့... ဘဘ၊ ဟောဒီ ထန်းလျက်စားပြီး ရေသောက်အမော ဖြေလိုက်အုံးနော်ဘဘ” လို့ မြေးဖြစ်တဲ့သူက ထန်းလျက်နဲ့ရေ ယူလာပြီး ပေးနေတယ်။ ထန်းလျက်စားပြီး ရေသောက်လိုက်တော့မှ နေသာထိုင်သာဖြစ်လာတယ်။

“ဘဘ အတော်ပင်ပန်းလာတာပဲ၊ စောစောကဆို ဘဘမျက်နှာကြီး ညိုပြီးညှိုးနေတယ်” လို့ ပြောနေတော့ “ဟုတ်ပါ့ကွာ၊ တက်ရတဲ့ ထန်းပင်ကလဲမြင့်၊ နေကလဲပူဆို တော့ အတော်ဟိုက်သွားတာပဲ။

အင်း... အရင်လို အပင်ပန်းမခံနိုင်တော့ဘူး၊ အသက်က စကားပြောလာပြီ မြေးရေ” လို့ ခပ်ညည်းညည်း ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

ဒီတော့ မြေးဖြစ်သူက “ဘဘကလဲ အသက်က စကားပြောတတ်လို့လား” လို့ မေးပါလေရော။

“အသက်ကတော့ စကားမပြောတတ်ပါဘူးကွာ၊ ဒါပေမဲ့ အသက်က စကားပြောလာပြီလို့ ပြောကြတဲ့စကားရှိတယ်၊ ဒီစကားက ဥပစာစကားပေါ့ကွာ၊ အသက်ကြီးလာတော့ အသက်ငယ်တုန်းကလို လျင်လျင်မြန်မြန် သွက်သွက်လက်လက်မဟုတ်တော့သလို အသက်ငယ်တုန်းကလိုလဲ အပင်ပန်းမခံနိုင်တော့ဘူး၊ အပင်ပန်းမခံနိုင်တော့တာက အသက်ကြီးလာပြီဆိုတာကို သိသာစေတယ်၊ ဒါကြောင့် အပင်ပန်းမခံနိုင်တော့ဘူး၊ ‘အသက်ကစကားပြောလာပြီ’ ဆိုတဲ့ ဥပစာစကားနဲ့ အသက်ကြီးလာတဲ့ သူတိုင်းက ညည်းတွားကြတာပဲ” လို့ အဘဦးထွန်းဇံပြောပြတာကို မြေးဖြစ်သူက ဂရုတစိုက်နားထောင်နေတယ်။

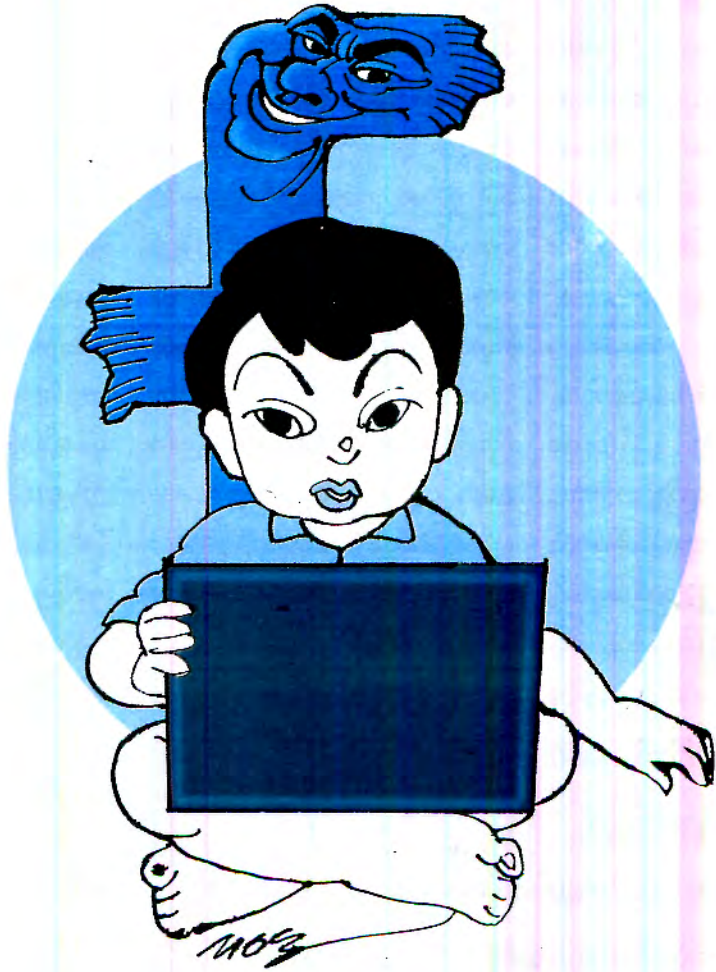
“ဟုတ်ကဲ့ပါဘဘ၊ ဘဘပြောပြလို့ အသက်က စကားပြောလာတယ်ဆိုတာကို သိရပါပြီ၊ ဘဘနားလိုက်အုံးနော်” ဆိုပြီး စားပြီးသား ထန်းလျက်ပန်းကန်နဲ့ သောက်ပြီး သားရေခွက်ကိုယူပြီး အဘဦးထွန်းဇံရဲ့အနားက ထွက်သွားပါလေရော။ ။

ရေနံ့သာမောင်ကျော်ညွန့်

တေလူငယ်နှင့် ဆိုရှယ်မီဒီယာအန္တရာယ်

အမှားအမှန် ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်သူများဖြစ်ကြပါစေ

မောင်ဖျော်(ပေတစ်ပင်)

ချစ်သော တူ၊ တူမလေးတို့ရေ . . .

ဒီနေ့တော့ မြန်မာ့လူနေမှုဘဝထဲကို နက်ရှိုင်းစွာတိုးဝင်နေရာယူလာနေတဲ့ ဆိုရှယ်မီဒီယာ ရဲ့ ကောင်းကျိုးထက်ပိုတဲ့ ဆိုးကျိုးတွေအကြောင်းကို မင်းတို့တွေ သတိပြုနိုင်အောင် ဦးဋ္ဌေးခံစားမိတာလေးကို ပြောပြချင်တယ်ကွယ်။

တူ၊ တူမလေးတို့အနေနဲ့ ဒီနေ့ ခေတ်ဟာ အိုင်တီခေတ်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် နည်းပညာခေတ်ဆိုတာ တော့ သိပြီးဖြစ်ကြမှာပါနော်။ ဒီလို နည်းပညာတွေ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာတာကြောင့် ကမ္ဘာကြီးမှာ တစ်နေရာနဲ့တစ်နေရာဟာ ဆက်သွယ်မှုတွေ လျင်မြန်တိုးတက်လာတယ်လေ။ ဒါကြောင့် လူမှုစီးပွားအဝဝဟာ အချိန်တိုအတွင်း အဆင်ပြေချောမောသွားစေတာပေါ့ကွယ်။ ဒါဟာ နည်းပညာဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာမှုရဲ့ကောင်းကျိုးတွေပေါ့။

ဒါပေမဲ့ကွယ်၊ လောကမှာ အကောင်းနဲ့အဆိုးဆိုတာ ဒွန်တွဲနေတယ်မဟုတ်လားကွဲ့။ နည်းပညာတိုးတက်လာတာက ကောင်းကျိုးတွေ ရှိသလို ဆိုးကျိုးတွေလဲ ရှိတယ်လေ။ တခြားမကြည့်နဲ့။ ဦးဌေးတို့ နိုင်ငံကိုပဲကြည့်ကွယ်။ ဖုန်းတွေ

ပေါလာပြီးနောက်ပိုင်း နိုင်ငံရဲ့စီးပွားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုတွေ အထိုက်အလျောက်ရှိလာသလို တစ်ဆက်တည်း ဒီဖုန်းကြောင့်ပဲ လူမှုပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဆိုးကျိုးတွေဖြစ်လာခဲ့တယ်လေ။

အထူးသဖြင့် ဦးဌေးအမြင်အရတော့ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်လို လူမှုကွန်ရက်စနစ်တွေပေါ်လာပြီးနောက်မှာ တလွဲအသုံးချတတ်သူတွေကြောင့် ဆိုးကျိုးတွေ အများကြီးဖြစ်လာခဲ့ရတာပေါ့။ လူတွေရဲ့အကျင့်စာရိတ္တတွေ အများကြီးထိခိုက်ပျက်စီးကုန်ကြတယ်။ “ကြီးသူကိုရိုသေ၊ ရွယ်တူကိုလေးစား၊ ငယ်သူကိုသနား” ဆိုတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုလေ့ထုံးစံတွေ ပွန်းပဲ့ကုန်တာ။

ဘာသာသာသနာကို မိုက်ရိုင်းစော်ကားကြတာ၊ မောင်နဲ့နှမ၊ သားနဲ့အမိ ကြည့်လို့ဘယ်လိုမှမတင့်တယ်

တဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုတွေ လွှမ်းမိုးလာတာ၊ တစ်လင်တစ်မယားစနစ်နဲ့ ထင်းပုံခေါင်းချပေါင်းသင်းတတ်တဲ့ ရိုးရာတွေပျက်ပြီး လင်ကွာ၊ မယားကွာတွေများလာတာ၊ ကြားထဲက အရွယ်မရောက်သေးတဲ့ သားသမီးတွေခမျာ အလိုလိုနေရင်း မိဘမဲ့၊ စိတ်ဒဏ်ရာရသိမ်ငယ်ကုန်တာ။

ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်က ရုပ်တွေ၊ စကားတွေကိုယုံစားပြီး ချစ်ကြိုက်၊ လူချင်းတွေ့ပြီး အစော်ကားခံရတာ၊ ခြိမ်းခြောက်ငွေညှစ် အသတ်ခံရတာ၊ ဖုန်းနဲ့အချိန်ကုန်ပြီး ကိုယ့်ကျန်းမာရေး၊ လူမှုဘဝတိုးတက်ဖို့ ဘာမှ မစဉ်းစားဘဲ အချိန်ဖြုန်းနေတာ။ အို...ဆိုးကျိုးတွေကတော့ အများကြီးပါပဲကွယ်။

မင်းတို့တွေလဲ ဖုန်းသုံးနေတာမို့ ဦးဌေးပြောတဲ့အကြောင်းအရာတွေကို အကုန်သိကြမှာပါကွယ်။ နည်းမျိုးစုံနဲ့ ကြော်ငြာနေတဲ့ ဂိမ်းမျိုးစုံ၊ နှစ်လုံး၊ သုံးလုံးဂဏန်းတွေကို ထိုးရင်း ဘဝပျက်ကုန်တာ။ အထူးသဖြင့် မင်းတို့လို အသက်အရွယ် ငယ်သေးသူတွေကို မဟုတ်တဲ့ဖိုမက်စွတွေမှာ အာရုံမဝင်ဝင်အောင် ဆွဲဆောင်နေတဲ့ ညစ်ညမ်းဇာတ်ကားမျိုးစုံကို အလွယ်တကူကြည့်လို့ရနေတာ။ ဟာ ... ပြောရရင် စိတ်ပျက်စရာပါကွာ။

စီးပွားရေးသမားတွေရဲ့ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာကိုမငဲ့ဘဲ ဆိုရှယ်မီဒီယာမှာ ရတဲ့နည်းနဲ့ စီးပွားရေးသောင်း

ဘာသာသာသနာကို မိုက်ရိုင်းစော်ကားကြတာ၊

မောင်နဲ့နှမ၊ သားနဲ့အမိ ကြည့်လို့

ဘယ်လိုမှမတင့်တယ်တဲ့ဝတ်စားဆင်ယင်မှုတွေ

လွှမ်းမိုးလာတာ၊ တစ်လင်တစ်မယားစနစ်နဲ့

ထင်းပုံခေါင်းချပေါင်းသင်းတတ်တဲ့ ရိုးရာတွေပျက်ပြီး

လင်ကွာ၊ မယားကွာတွေများလာတာ၊ ကြားထဲက

အရွယ်မရောက်သေးတဲ့ သားသမီးတွေခမျာ အလိုလိုနေရင်း မိဘမဲ့၊

စိတ်ဒဏ်ရာရသိမ်ငယ်ကုန်တာ။

တေဇရုပ်စုံ

ကျန်းနေတာဟာ အထူးသဖြင့် စိတ်ကစားတတ်တဲ့၊ အသိဉာဏ်မခိုင်ခံ့သေးတဲ့ မင်းတို့လို လူငယ်လူရွယ်လေးတွေအတွက် အလွန်ရင်လေးစရာကောင်းလှပါတယ်ကွယ်။ ဦးဌေးအဲဒီဆိုရှယ်မီဒီယာအကြောင်းတွေ့မိတိုင်း လူငယ်တွေလမ်းမှားလိုက်ပြီး ဘဝအမှောင်ထဲနစ်မြုပ်ကုန်ကြသူတွေ ဘယ်လောက်များနေပြီလဲဆိုတဲ့အတွေးနဲ့ မွန်းကျပ်နေမိတာ အမှန်ပါ။

စိတ်ဆိုတာ မကောင်းမှုမှာ မွေ့လျော်တယ်မဟုတ်လား။ နမူနာတစ်ခုပြောပြမယ်။ မိန်းကလေးလှလှတစ်ယောက်က 'ကျွန်မကို ရုပ်ဆိုးလို့ မခင်ချင်ကြဘူးလားဟင်'လို့ တစ်ကြောင်းတည်းရေးပြီး ဖုတ်ဘွတ်ခံမှာ ပုံနဲ့တွဲတင်လိုက်အနည်းဆုံး လိုက်ခံ ၁၀၀၀ ကျော်ရမယ်။ ဘုရားတရားအကြောင်း တင်ကြည့်လိုက် လိုက်ခံ ၁၀၀ လောက်ရရင် ကံကောင်း။ ဒါကိုကြည့်ရင် လူတွေအများစုက ဘာကို အာရုံညွတ်နေသလဲဆိုတာ ရှင်းပါတယ်နော်။ ဦးဌေးက ကိုယ့်ဘဝကို ဆိုးကျိုးနွံထဲနစ်စေတဲ့ ဆိုရှယ်မီဒီယာအပေါ် စွဲလမ်းပြီး ဘဝတက်လမ်းအတွက် ဘာမှမလုပ်ဘဲ အချိန်ဖြုန်းနေသူလူငယ်တွေ မဖြစ်စေချင်ဘူးကွယ်။

တူ၊ တူမလေးတို့ လူငယ်တွေဆိုတာ ဦးဌေးမကြာခဏပြောခဲ့သလို ဒီနိုင်ငံရဲ့ အနာဂတ်လေ။ မင်းတို့ကိုပဲ အားကိုးကြရမှာကွဲ့။

ဒီဆိုရှယ်မီဒီယာဆိုတာ ကမ္ဘာနဲ့ဆိုင်တဲ့ နည်းပညာတီထွင်မှုမို့လို့ ကိုယ့်တစ်နိုင်ငံတည်းက ပိတ်ပင်နည်းနဲ့ တားဆီးလို့တော့မရနိုင်ဘူးကွဲ့။ ကိုယ်တိုင်က အသိစိတ်ဓာတ်ရှိရှိနဲ့ လက်ခံတုံ့ပြန်မှသာ အဆင်ပြေနိုင်လိမ့်မယ်။ မဟုတ်ရင်တော့ အဲဒီနည်းပညာကြောမှာ မျောပါသွားပြီး ကိုယ့်ဘဝစုံးစုံးမြုပ်သွားမှာပဲ။ ဒါဖြင့် ဘယ်လိုတုံ့ပြန်ကြမလဲ။ ဦးဌေးစဉ်းစားမိတာကတော့ တစ်နည်းပဲ ရှိတယ်။ မင်းတို့ကြောက်ကြတဲ့ ဆေးခါးကြီးပေါ့ကွယ်။ ဘာဆေးလဲ သိလား။ စာဖတ်ခြင်းဆိုတဲ့ ဆေးခါးကြီးလေ။ ဟား... ဟား... မင်းတို့တွေ မျက်နှာတွေရဲ့ ဓမ္မာရုံ ကုန်ကြပြီ မဟုတ်လား။

ဦးဌေးက ဒီနည်းပဲ လျှာချွေးထွက်လောက်အောင် တရစပ်ပြောနေတယ်။ ကျွန်တော်၊ ကျွန်မတို့က စာဖတ်ချင်ပါဘူးဆိုပြီး ငြင်းကြအုံးမယ်မဟုတ်လား။ မင်းတို့စဉ်းစားကြည့်လေ။ ကိုယ့်မှာရောဂါတစ်ခုခုစွဲကပ်လာရင် အဲဒီရောဂါပျောက်ဖို့အတွက် အလွန်ခါးတဲ့ဆေးတွေ မသောက်ကြရဘူးလား။ ဆေးကြောက်လို့မသောက်ရင် ရောဂါမပျောက်တော့ဘူးလေ။ ဒါကြောင့် ကြိတ်မိတ်ပြီးမျိုချရတာပဲပေါ့။ အခုလဲ ကိုယ်က အမှား၊ အမှန် ဝေဖန်ချင်ချိန်နိုင်အောင်၊ ဘဝတက်လမ်းစဉ်းစားနိုင်အောင် ပြင်ပစာဆိုတာ မဖြစ်မနေကိုဖတ်ကြရမှာကွဲ့။ ဒါမှ

မဟုတ်ရင် သူများပြောသမျှ၊ လုပ်ပြသမျှ အဟုတ်ကြီးထင်၊ ယုံနေရတဲ့ ဘဝရောက်ပြီး ကိုယ်ပဲ ဒုက္ခရောက်မှာလေ။

မင်းတို့သိထားရမှာက ဆိုရှယ်မီဒီယာဆိုတာ အစစ်တစ်ခု၊ အတုတစ်ထောင်နေရာကွဲ့။ တင်သမျှ အကြောင်းအရာတိုင်း၊ သတင်းတိုင်း အမှန်မထင်နဲ့။ ဒီလိုတွေ ကြောင်းကျိုးဆက်စပ်နားလည်ဖို့ မင်းတို့တွေ ပြင်ပစာကို တာဝန်တစ်ခုလိုသဘောထားပြီး မဖြစ်မနေဖတ်ကြရမယ်လို့ ဦးဌေးကတော့ အလေးအနက်ဆိုချင်တာပဲကွယ်။

အမှန်တော့ စာဖတ်တယ်ဆိုတာ အစမရှိသေးလို့ မင်းတို့တွေ ကြောက်နေကြတာပါ။ စာဖတ်တယ်ဆိုတာ ဇိမ်ခံနည်းတစ်မျိုးကွဲ့။ ဦးဌေးအတွက်တော့ စာဖတ်ခြင်းဟာ စိတ်အပန်းဖြေနည်းတစ်ခုပဲဗျာ။ ရသပေါင်းစုံခံစားရင်း စာယဉ်ကြောမှာ မျောပါနေရတာ သိပ်အရသာရှိတာပဲ။ မယုံရင် စာဖတ်ကြည့်လိုက်လေ။ လက်တွေ့သိရလိမ့်မယ်။

တူ၊ တူမလေးတို့တွေ စာပေဗဟုသုတပြည့်စုံစွာနဲ့ အမှားအမှန်ကို ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်သူများဖြစ်ကြပါစေကွယ်။ ။

တူ၊ တူမလေးတို့ရဲ့ ချစ်သောဦးဌေး မောင်ဖျော်(ပေတစ်ပင်)

မြန်မာဝေါဟာရကဗျာများ

တင်လင်းဇော်

တစ်ဏှပွတ္တိဉာဏ်

အနပ်စုတ်ကုပ်စုတ် မဟုတ်ပါ
သေးနပ်သိမ်ငယ် မနေနဲ့ကွာ။
နှုတ်လှံထိုးကာ တုံ့ပြန်နဲ့
အဲဒါအနပ်အဖွဲ။

ကျွန်ုပ်ကပဲ တောင်းဆိုချင်
နပ်နပ်စဉ်းဖို့ပြင်။
တစ်ဏှပွတ္တိဉာဏ် လွှာကာသုံး
အကြွေအနပ်လို ခွဲဝေသုံး။ ။

နယ်ရုပ်ကလေး မကတူး

အင်္ကျီဖလန်နယ် ဝတ်ဆင်ထား
ဂျာနယ်များ ဖတ်လို့ကွယ်
စပါးတလင်း မနယ်။

ခြေဆုပ်လက်နယ်
ဘယ်ခါမှ သူမပြု။
နှမ်းနယ်သူ ဘစ်ဖြိုး
ခိုးလိုးခုလု။

စနယ်မြေ ထယ်မွေထိုး
ချောင်းရိုးအစပ် စိုက်ဖို့ပြင်
ဟင်းနုနယ်ပင်။

အကြိတ်အနယ်ဖြင့် မပြောချင်
စစ်တုရင်ခုံက နယ်အရုပ်။
မကတူးကို ဘုရင်ဖြစ်ဖို့
မိတ်ဆွေစစ် ဟင်းနုနယ်က
ချစ်စဖွယ် ထောက်ပံ့ပေးတယ်
ရှေးကဇာတ်ထုပ်။ ။

နန်းကြီးသုပ်

နန်းကြီးမုန့်တီ စားချင်စမ်းဆို
တို့ကနန်းဆိတ်ကနန်း မရပါ။

နတ်နန်းအဆောင် နန်းမြင့်ဘေးမှာ
အဝကျွေးမလို့ လာခဲ့ဖျာ။

နန်းလုံးကြိုင်ပင် နန်းမအနီး
နန်းဆန်သူကြီး ရောက်လို့လာ။

ကောက်ညှင်းပေါင်းမှာ အုန်းနှို့ဆမ်းလို့
ထန်းလျက်ရည်လဲ ဖျန်းထားတာ။

ထိုင်းတို့အခေါ် နန်းကထိကို
စားကြည့်ချင်သေး နောက်တစ်ခါ။

လက်ကောက်နန်းလိမ် ဝတ်ဆင်မြန်းတဲ့
အံ့ဩဘနန်း မဟဝါ။

စားချင်တာကို အကုန်စားလို့
ကြွားဝါချင်လဲ ကြွားလိုက်ပါ။
စားပါ၊ ကြွားပါ။ ။

နှမ်းကဗျာ

အဝတ်ဟောင်းနှမ်း၊ တစ်ပတ်နှမ်း
ညစ်နှမ်းကိုလည်း မသတ်မည်။

စစ်တိုက်စစ်နှမ်း၊ စိတ်ညှိုးနှမ်း
နှမ်းလျှကိုလည်း မသတ်မည်။

နှမ်းနယ်နှမ်းချည့်၊ နှမ်းပါး၏
နှမ်းရီ နှမ်းရော် မသတ်မည်။ ။

တေးစကားကြောင့် ဆေးစားမိဖွားစေနဲ့

သင်္ကဏ်ဆရာတော်၏ပုံပြင်များ ကမ္ဘာနဲ့ *
ပစ္စန်းစမ်း
(သုဝဏ္ဏ)

Don't make the mistake of taking medicine because of others' words
(Thangza Sayadaw's stories)
Cartoon: Lwan Maung (Thuwunna)
Tr: BMK

တစ်ခါက ဆရာတော်သည်
တောင်ငူမြို့ သို့ရောက်ရှိစဉ်
ဒကာတစ်ယောက်က...

Once when Thangza Sayadaw reached
Taungoo, a layman said,

ရခါကုမ္ဘာသော "လူ့ဘဝ" ဖြစ်
ပါသော်လည်း အချို့က
ကုသိုလ်ကြောင့်ရသည်။

"Although human life is hard to come by,
some possessed it due to merit."

အချို့က "အကုသိုလ်ကြောင့်ရသည်ဟု
လည်းကောင်း၊ ကျစ်၊ မောင်း၊ အသိ၊ သိးက
အဆို ချီကြပါသည်" ဟုရား....

"Some became humans because of bad deeds.
In the ancient scripture, it is said like this."

ဝါရတ္ထန်
ဘဝက ပိုဆိုး
ဝကပေါ့...
"The life of animal
is worse."

အဲဒီတော့
ဘာဖြစ်လဲ
ဒကာကြီး...

"What do you mean,
layman?"

တပည့်တော်မပြီးမပြေချီ
နေပါ၍ ပြေလည်အောင်
ဖြေရှင်းမိန့်တော်မူပါဘုရား

"As I don't realize it, please explain to me,
Venerable."

ဒကာတော် တောင်တွေး မြောက်
တွေးတွေးတွေးဖြိုးဟိုမေး
ဒွိ မေးတွေ မေးမနေနဲ့တော့။

"Don't ask me silly questions after you've think."

ရွှင်းလင်းတဲ့ အဖြေပေးလို့က်မယ်။
ကုသိုလ်ကြောင့်လူ့ဘဝ
ရတယ်လို့ မျှတ်ပေရော့။

"I will give you the clear answer.
You become a human because of your merit."

ဘာ ဖြစ်လို့လဲဆိုတော့
ဒွိလူ့ဘဝမှာကုသိုလ်တွေ
ဆက်ဖြိုး...

"It is because of successive merits in
human life..."

သာဓု...သာဓု...
သာဓု...
"Well done ..well done..
well done."

နိဗ္ဗာန် အထိ သွားနိုင်တာကြောင့်
ဖြစ်လို့ပဲ ဒကာကြီး...ဘာမှ
တွေဝေမနေနဲ့ ဒကာကြီးအဖြစ်
ကဘာနဲ့တူသလဲဆိုတော့...

"You can get to nirvana, layman. Don't bewilder.
You are like ....."

တင်ပါ
ဘုရား
"Right,
Venerable"

"ဝက်ရူးသမား...ဆေးစား
မှာ သလို့ ဖြစ်နေမယ်.."

"A man with epilepsy took the wrong medicine."

ဆက်ဖြိုး မိန့်
ပါအုံးဘုရား
"Keep talking,
Venerable."

တစ်ခါတုန်းကရွာတစ်ရွာမှာ
ဝက်ရူးရောဂါစွဲနေတဲ့
လူတစ်ယောက်ရှိသတဲ့။

"Once upon a time, there was a man who got epilepsy in a village."

ရောဂါ ယောက်ျားလွန်းလို့
ဆရာပေါင်းများစွာနဲ့ ကုပေမဲ့
မသက်သာတဲ့အပြင် ပိုဆိုးနေ
ပါသတဲ့။

"As he wanted to get rid of the disease, he was cured by so many medical men. But his disease did not recover got worse."

အရင်က တစ်လမှာ တစ်ရက်သာ
ရောဂါ ပေါ်ပေမဲ့ ဆရာပြောင်း
လို့က်တော့...

"Before, he only got sick once a month. But, when he was cured by another medical man,"

ငါနဲ့တွေ့ရင်
ရောဂါယောက်
ဖြစ်မှာကွဲ့...
"If you meet me, your disease will be cured."

တစ်လမှာခုနှစ်ရက်
လောက် ရောဂါကထဲ
လာတယ်

"He got sick seven days a month."

နောက်ဆရာတစ်ယောက်ထပ်
ပြောင်းကုလို့က်ရော့...

"When he was cured by another medical man,"

ဒီဆေးက
အကောင်းဆုံး
"This medicine is the best."

တစ်လမှာဆယ်ငါးရက်
လောက် ရောဂါကထဲ
ပြန်တယ်။

"He got sick fifteen days a month."

ပို...ပို...ဆိုး
လာတယ်
"The disease gets worse."

ဒါနဲ့မသက်က ဖြစ်လာပြီ...
"So, he was suspicious and asked,"

ကျွန်တော့် ရောဂါကို
ဘာဆေးနဲ့ ကု နှာလိမ့်။
"What medicine will you treat me with?"

ပဒိုင်းပွင့်နဲ့ ကုတာပေါ့ကွဲ့။
အရူးဆေး နှာ အကောင်းဆုံးပဲ။
ဆရာတိုင်း လက်စွဲသုံးကြတာ...
"I will treat you with datura flower. It is the best medicine for treating the mad men. Every medical man uses it."

"I will treat you with datura flower. It is the best medicine for treating the mad men. Every medical man uses it."

ဒီလိုနဲ့ ဝက်ရူးရောဂါသည်က
အခုလိုတွေးမိတာပေါ့။
"So the epileptic thought like that."

"So the epileptic thought like that."

ပဒိုင်းပွင့်ဆိုတာလူ
ကောင်းတောင်ရူးတတ်
တယ်လို့ကြားဖူးတယ်။
"I have heard that datura flower makes the normal man mad."

"I have heard that datura flower makes the normal man mad."

ငါ့ နှာ ဝက်ရူးရောဂါ အခံ၍ပါ
လျက်ပဒိုင်း ပွင့်ဆေးကို ဆက်
စားရင် ပိုဆိုးတော့ နှာပဲ...
"I have epilepsy and if I take the medicine made from datura flower, my disease will be worse."

"I have epilepsy and if I take the medicine made from datura flower, my disease will be worse."

အဲဒီလိုတွေးပြီး
နောက်ဆရာတစ်ယောက်
ပြောင်းကုသတဲ့။
"After thinking so, he was treated by another medical man."

"After thinking so, he was treated by another medical man."

ကြွပါဆရာ။
ကြွပါ
"Come here, Sir."

နောက်ဆရာတစ်ယောက်က
တော့လုပ်ခွင်းပွင့်နဲ့ပဲ ကု
မယ်ဆိုတော့...
"Another medical man would treat him
with datura flower. So ..."

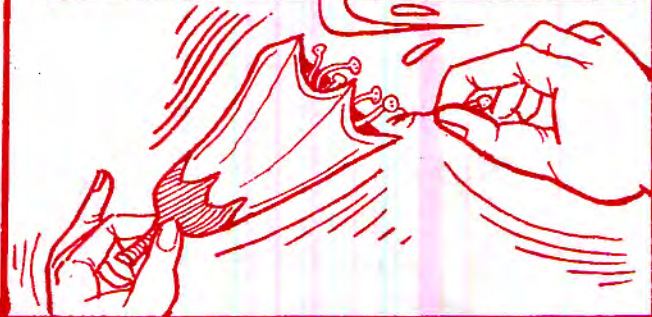
အမယ်လေးဆရာရှယ်။ တခြား
ဆေးနဲ့ကုပါလားဟင်...
"Oh, Sir, treat me with other medicine."

ရှေး...ရှေးကဆရာတွေလုပ်
ပခွင်းပွင့်နဲ့ကုပြုပေမဲ့
ရောဂါကပိုပိုတိုးလို့ပါ။
"The previous medical men treated me with
datura flower. But my disease gets worse."

ဟာ...ဟိုဆရာတွေရဲ့ပခွင်းပွင့်
ဆေးကဝတ်ဆံ့မနှုတ်လို့ဗျ
"Ha! In the datura flower medicine of the other
medical men, the stamen was not taken out."

ကျုပ်ဆေးက ဝတ်ဆံ့
နှုတ်ထားတာလေ...
စိတ်ချပျောက်စေရမယ်။
"The stamen is taken out in my medicine.
You must be cured."

ဒါနဲ့သူ့လဲ စိတ်ချပြီး
အိဒီဆရာပေးတဲ့ဆေးစား။
ကုသခံလို့က်တာပေါ့။
"Therefore, he accepted that medical man's
treatment and took the medicine."

တိတိပုံပြောမယ်

မြရတီ(ဒဿနိက)

မယ်နေကြလေးရဲ့ လွမ်းစုံဖြူ

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက ကမ္ဘာ မြေပေါ်မှာ လူသားတွေမပေါ်ပေါက် သေးခင် သစ်သီးသစ်နှံတွေ ဦးစွာ ပေါ်ထွန်းပြီး အဲဒီသစ်သီးသစ်နှံတွေ ကို ဦးဆောင်အုပ်ချုပ်နေတဲ့သူဟာ ရွှေဖရုံသီးဘုရင်ပဲဖြစ်တယ်ကွဲ့။ ပဲတောင့်ရှည်က ပညာရှိအမတ်ကြီး ဖြစ်ပြီး ခရမ်းသီးကတော့ စစ်သူကြီး ပေါ့။ ခရမ်းကစော့သီးလေးတွေ၊ ပဲစေ့လေးတွေနဲ့ အခြားသီးနှံတွေ ကတော့ ပြည်သူပြည်သားတွေပေါ့ ကွယ်။

အဲဒီကာလမှာ လောကကြီး တစ်ခုလုံးကို မိုးမိုးနေသူကတော့ မိုးနတ်မင်းကြီးဖြစ်ပြီး သူ့မှာ

သားတော်မိုးနတ်သားလေးတွေရှိ တယ်။ တစ်နေ့မှာတော့ မိုးရွာသွန်း ပြီးတဲ့နောက်မှာ ကမ္ဘာမြေနဲ့ မိုး ကောင်းကင်အကြားဆက်သွယ်ထား တဲ့ ရောင်စုံသက်တံကြီးဖြစ်ပေါ်လာ လေတယ်။ မိုးနတ်သားလေးဟာ သက်တံပေါ်က လျှောက်လှမ်းပြီး ကမ္ဘာမြေပေါ်ကို စူးစမ်းလေ့လာဖို့ ဆင်းသက်လာပါလေရော။

“ကမ္ဘာမြေဆိုတာ ဘယ် လောက်လှပနေမလဲမသိဘူး၊ စူးစမ်း လေ့လာအုံးမှပဲ”

မိုးနတ်သားလေးဟာ တော တောင်ရေမြေသဘာဝအလှတရား တွေ ပေါ်ကြွယ်ဝလှတဲ့ ကမ္ဘာမြေပေါ်

လျှောက်ကြည့်ရင်း ဟိုဒီဒေသမှာ လာရာက ဗိုက်ဆာလာချိန်မှာပဲ အသီးအနှံတို့ရဲ့ အိမ်လေးတွေဆီ ရောက်လာရာ ပထမဦးဆုံးတွေ့တဲ့ ကိုသစ်တော်သီးရဲ့အိမ်ထဲ ဝင်ကြည့် မိလေတယ်။

အဲဒီကာလတုန်းက ကမ္ဘာ မြေပေါ်မှာ သူ့ခိုးသူဝှက်တွေ မပေါ် ပေါက်သေးတာမို့ ဘယ်အိမ်မှာမှ အိမ်တံခါးမရှိလေတော့ အိမ်ထဲ အလွယ်တကူဝင်လို့ရတာပေါ့။ အိမ်ရှင်ကိုသစ်တော်သီးနဲ့မိသားစု ဟာ စုပေါင်းဥယျာဉ်ဆီ ကောက်ပဲ သီးနှံတွေစိုက်ပျိုးဖို့ သွားနေကြလို့ အိမ်ထဲမှာ ဘယ်သူမှမရှိကြဘူး။

မိုးနတ်သားလေးဟာ အိမ် ထဲ လျှောက်ကြည့်ရင်း ထမင်းစား ခန်းထဲရောက်သွားတဲ့အခါ စားပွဲ ပေါ်မှာ ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်ထား တဲ့ ဟင်းလျာတွေကို တွေ့ပါလေ ရော။

“ဟာ...ဟင်းတွေက မွှေးကြိုင် နေပါလား၊ ဗိုက်ဆာတာနဲ့အတော် ပဲ”

မိုးနတ်သားလေးဟာ ဗိုက် ဆာဆာနဲ့ပဲ ဟင်းလျာတွေရော ပေါင်မုန့်တွေကိုပါ အားရပါးရစား တော့သတဲ့။

“အားပါး... စားလို့ကောင်း

လိုက်တာ၊ ဗိုက်ကိုတင်းသွားတာပဲ”

အဲဒီနောက်မှာတော့ မိုးနတ် သားလေးဟာ လှပလှတဲ့နှင်းတောင် တန်းတွေဘက် လှမ်းလျှောက်သွား ပြီး လေ့လာနေတာပေါ့။ စုပေါင်း ဥယျာဉ်ကနေ စိုက်ပျိုးပြီး မောမောနဲ့ ပြန်လာကြတဲ့ ကိုသစ်တော်သီးတို့ မိသားစုဟာ အိမ်လဲပြန်ရောက်လာ ရော -

“မောကလဲမော ဗိုက်ကလဲ ဆာလာပြီဟေ့၊ နေ့လယ်စာစားကြရ အောင်”

“ဟာ... ပေါင်မုန့်တွေရော ဟင်းတွေပါ မရှိတော့ပါလား”

“ဟုတ်တယ် အစ်ကို၊ ညီမ တို့မရှိတုန်း တစ်ယောက်ယောက် ဝင်စားသွားတာဖြစ်မယ်”

• “တော်တော် ထူးဆန်းတဲ့ အဖြစ်ပါလား၊ အရင်က ဒါမျိုး တစ်ခါမှမဖြစ်ဖူးပါဘူး”

အဲဒီလိုနဲ့ နောက်နေ့တွေမှာ လဲ အခြားအိမ်တွေက ချက်ပြုတ် ကြော်လှော်ထားတဲ့ ဟင်းလျာတွေနဲ့ ပေါင်မုန့်တွေ၊ ကိတ်မုန့်တွေ ပျောက် ဆုံးနေတဲ့အတွက် အသီးအနှံပြည်သူ ပြည်သားတွေဟာ အံ့ဩပြီး ဒေါသ ထွက်နေကြတာပေါ့။

“ငါတို့ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ သူခိုး မရှိပါဘူး၊ ဘယ်သူကများ ငါတို့ရဲ့ အစားအစာတွေကို လာလာခိုးစား နေပါလိမ့်”

တကယ်တော့ မိုးနတ်သား လေးက သူ့ရဲ့လုပ်ရပ်ဟာ ခိုးမှု

မြောက်နေတာကို မသိရှာဘူး၊ သူက သစ်ပင်ရိပ်ကောင်းကောင်းတွေ့ရင် ဝင်အိပ်လိုက်တာပဲ။ စားစရာတွေ ရင် စားလိုက်တာပဲ။ ပြီးတော့ တော တွေတောင်တွေထဲလျှောက်သွားပြီး ပျော်နေတော့တာပဲ။ ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့ မှာ သူဌေးကြီးဦးနာနတ်သီးရဲ့ အိမ်ထဲဝင်ပြီး ထမင်းစားပွဲပေါ်က ဟင်းလျာတွေကိုစားရင်း -

“အင်း... ဒီဖန်တကောင်း ထဲက ဘာအရည်တွေပါလိမ့်၊ မွှေး တော့မွှေးသား၊ သောက်ကြည့်အုံးမှ”

မိုးနတ်သားလေးဟာ ယမ ကာရည်တွေကိုသောက်မိသွားပြီး-

“အား... မူး... မူး...လိုက် တာ”

ဒယီးဒယိုင်နဲ့လျှောက်လှမ်း သွားရင်းက အမူးလွန်ပြီး လဲကျ သွားတော့တယ်။

“ဟာ... ဒီ... ဒီ... ဒီမှာ ဟင်းလျာ တွေကိုလိုက်ခိုးစားနေတဲ့ သူခိုးကို မိပြီ... မိပြီကွ”

ဒီလိုနဲ့ မိုးနတ်သားလေးဟာ ရွှေဖရုံသီးဘုရင်ကြီးရဲ့ ရှေ့တော် မှောက်ဆီ တရားခံအဖြစ်ရောက်ရှိ သွားတော့တယ်။

“သယ်... မောင်မင်းဟာ ဘယ်သူလဲ၊ ဒီကမ္ဘာမြေပေါ် ဘယ် အရပ်ကနေ ဘယ်လိုရောက်လာတာ လဲ”

“အရှင်မင်းကြီး... ကျွန်တော် မျိုးဟာ မိုးနတ်သားပါ၊ သက်တံပေါ် ကနေလျှောက်လှမ်းပြီး ဒီကမ္ဘာမြေ

ပေါ်ရောက်လာသူပါ”

“သင့်ဘာသာ မိုးနတ်သား မကလို့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပိုင်ရှင်ရှိတဲ့ အစားအစာတွေကို ပိုင်ရှင်မသိဘဲ ခိုးယူစားသောက်တဲ့အတွက် အပြစ် ရှိတယ်၊ သင့်ကိုသေဒဏ်ပေးရမယ်”

“အရှင်မင်းကြီး... ကျွန်တော် မျိုးဟာ ဖခမည်းတော် မိုးနတ်မင်း ကြီးနဲ့အတူ မိုးကောင်းကင်ထက်မှာ နေခဲ့ရတဲ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး တိမ် ညွန့်တွေကို လိုသလိုခူးစားခဲ့သူပါ”

“အဲဒီတိမ်ညွန့်တွေကို ဘယ်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ပိုင်ဆိုင်ခြင်း မရှိတဲ့အတွက်ကြောင့် လိုတဲ့အချိန်မှာ လိုသလိုခူးစားလို့ရပါတယ်”

“အစားအစာစားလို့ အပြစ် ဖြစ်တယ်ဆိုတာမရှိပါ၊ ဒါကြောင့် ဒီကမ္ဘာမြေပေါ်ရောက်တော့လဲ အစား အစာတွေ တော့ ဗိုက်ဆာလို့စားမိ တာပါ၊ အဲဒီအစားအစာတွေမှာ ပိုင်ရှင်ရှိမှန်းလဲ မသိရိးအမှန်ပါ၊ အဲဒီလိုစားတာဟာ ပြစ်မှုကျူးလွန် တာမှန်းလဲ မသိခဲ့ပါ”

“ဟဲ့... မောင်မင်းရဲ့ ပိုင်ရှင် ရှိတဲ့ပစ္စည်း၊ အစားအစာတွေကို ပိုင်ရှင်ခွင့်မပြုဘဲယူရင်၊ စားရင် ခိုးမှု မြောက်တယ်ကွဲ့၊ ဒါကြောင့် သင့်ကို သေဒဏ်ပေးရမှာပဲ”

“အပြစ်မှန်းမသိလို့ ကျူးလွန် ခဲ့မိတာပါ၊ အရှင်မင်းကြီး ခွင့်လွှတ် တော်မူပါ”

“ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး၊ ခွင့် မလွှတ်နိုင်ဘူး”

အဲဒီအခါ ပညာရှိအမတ်ကြီး ပဲတောင့်ရှည်က ဝင်ရောက်လျှောက်ထားလေတယ်။

“အရှင်မင်းကြီး ဒီသူငယ်ဟာ ကမ္ဘာမြေပေါ် အခုမှရောက်ဖူးသူမို့ ကမ္ဘာမြေရဲ့စည်းမျဉ်းဥပဒေတွေကို နားမလည်မသိရှိတဲ့ ကျူးလွန်မိတာပါ။ ဒါကြောင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါတော့ ခွင့်လွှတ်ပေးသင့်ကြောင်းပါ”

“အိမ်း... ကောင်းပြီ၊ ဒါဆို ဒီတရားခံမိုးနတ်သားလေးအတွက် အာမခံပေးမဲ့သူရှိရင်တော့ သေဒဏ်ကနေ ဒီတစ်ကြိမ်တော့ခွင့်လွှတ်ပေးတော်မူမယ်”

အဲဒီသတင်းဟာ တိုင်းပြည်အနှံ့ပျံ့နှံ့သွားရာ သူဌေးမလေးမယ်နေကြာဟာ မိုးနတ်သားလေးရဲ့အဖြစ်ကို စာနာသနားမိပြီး ဘုရင်ကြီးဆီ လာရောက်လျှောက်ထားလေတယ်။

“အရှင်မင်းကြီး... မိုးနတ်သားလေးအတွက် ကျွန်တော်မျိုးမအာမခံလိုပါတယ်”

“ကောင်းပြီ၊ ဒါဆို မိုးနတ်သားကို မယ်မင်းခေါ်သွားပြီး နောင်ကို ဒီလိုဖြစ်မှုမျိုး မကျူးလွန်မိစေနဲ့”

ဒီလိုနဲ့ မယ်နေကြာဟာ မိုးနတ်သားလေးကို သူ့ရဲ့စံအိမ်ထဲခေါ်သွားပြီး ပြောဆိုဆုံးမကာ သူ့ဆီမှာပဲ နေထိုင်စေတယ်။ မယ်နေကြာဟာ မိုးနတ်သားလေးကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ထားပြီး ကောင်းပေညွန့်ပေ

ဆိုတဲ့ အစားအစာတွေကျွေးမွေးကာ စောင့်ရှောက်ထားလေတယ်။

မိုးနတ်သားလေးကလဲ မယ်နေကြာကို သိပ်ကျေးဇူးတင်ပြီး သူတို့နှစ်ဦးဟာ ခင်မင်ရင်းနှီးသွားကြရာက ရက်အတော်ကြာတော့ ချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြတယ်။

“နမမယ်နေကြာလေးရယ်... မောင်တော်တော့ နမကို ချစ်မိနေပြီ၊ နမကိုခွဲပြီး ဘယ်မှမသွားချင်တော့ဘူးကွယ်”

မိုးနတ်မင်းကြီးကတော့ သူ့ရဲ့ သားတော်လေး ပြန်မလာတဲ့အတွက် ဒေါသအကြီးအကျယ် ထွက်ပြီး ကမ္ဘာမြေပေါ်ကို မိုးအသည်းအသန်ရွာစေတော့တယ်။

“ဝေါ... ဝေါ”
အဲဒီအခါ ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ ရေတွေကြီးပြီး ကောက်ပဲသီးနှံတွေ ပျက်စီးကုန်တော့တယ်။

‘အင်း...ဒါဟာ မိုးနတ်မင်းကြီး စိတ်ဆိုးပြီး မိုးကိုအသည်းအသန်ရွာစေတာဖြစ်ရမယ်။ ကြာရင် ကမ္ဘာမြေတစ်ခုလုံး ရေလွှမ်းသွားပြီး အားလုံးပျက်စီးကုန်ကြလိမ့်မယ်’

မယ်နေကြာဟာ အဲဒီလိုဆင်ခြင်တွေးဆမိပြီး မခွဲနိုင်မခွာရက်ပေမဲ့ မိုးနတ်သားလေးကို မိုးကောင်းကင်ဆီပြန်ဖို့ ရင်နာနာနဲ့ တိုက်တွန်းရတော့တယ်။

“မောင်တော်ရဲ့ဖခမည်းတော်ကြီးစိတ်ဆိုးပြီး ဒီလိုမိုးတွေ အသည်းအသန်ဆက်ရွာစေရင် ကမ္ဘာမြေတစ်ခု

လုံး ရေလွှမ်းမိုးခံရပြီး ပျက်စီးသွားလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် မောင်တော်ရဲ့ဖခမည်းတော် မိုးနတ်မင်းကြီး စိတ်ဆိုးပြေအောင် မိုးကောင်းကင်ဆီ ပြန်ပါတော့နော်”

မယ်နေကြာက အဲဒီလိုအဆက်မပြတ်တိုက်တွန်းနေတဲ့အတွက် မိုးနတ်မင်းကြီးမော့ပြီး မိုးရွာတာ ခေတ္တနားချိန် သက်တံပေါ်လာတဲ့အခါမှာ မိုးနတ်သားလေးဟာ ချစ်သူကို ရင်နာနာနဲ့နှုတ်ဆက်ပြီး သက်တံပေါ်လျှောက်လှမ်းကာ မိုးကောင်းကင်ပေါ် ပြန်တက်သွားရရှာတော့တယ်။

မိုးနတ်မင်းကြီးလဲ သားတော်လေးပြန်ရောက်လာလို့ စိတ်ဆိုးပြေသွားကာ မိုးဆက်မရွာစေတော့ဘဲ နေမင်းကြီးကို ကမ္ဘာမြေပေါ်ထွန်းလင်းစေလိုက်တယ်။ ကမ္ဘာမြေပေါ်ပွင့်လာတဲ့နေမင်းကြီးရဲ့ရောင်ခြည်နဲ့ နွေးထွေးမှုရတဲ့အခါ သည်းသည်းထန်ထန်မိုးကြောင့် ညှိုးလျနေတဲ့ ကောက်ပဲသီးနှံတို့လဲ လန်းဆန်းလာကြတော့တယ်။

အများအတွက် ရင်အကွဲခံပြီး ချစ်သူကိုပြန်လွှတ်လိုက်ရရှာတဲ့ မယ်နေကြာလေးကတော့ ထွန်းပလာတဲ့ နေမင်းကြီးကိုငေးကြည့်ရင်း ဘယ်တော့မှပြန်မလာတော့တဲ့ ချစ်သူမိုးနတ်သားလေးကို ဒီနေ့အထိ လွမ်းဆွတ်နေဆဲပဲတဲ့ကွယ်။ ။

မြရတီ(ဒဿနိက)

တေဇတိုရွတ်ဆိုဖို့ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ချစ်ဖွယ်ကဗျာများ (၆)

ဇော်မြင့်နီ

တေဇလေးတို့ရေ . . .

တေဇတိုရွတ်ဆိုကြဖို့ ဦးဦးကဗျာလေးတွေစုပြီး ရေးကူးပေးထားတယ်။ ဒီကဗျာလေးတွေက သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်း ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ကဗျာလေးတွေပါ။ ကဗျာလေးတွေကို ရှေးခေတ်စာဆိုတော်ကြီးတွေက ရေးဖွဲ့ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ အခုလမှာတော့ ကုန်းဘောင်ခေတ်စာဆိုတော် ဦးကြီးရဲ့ ကဗျာလေးတွေကို ရွတ်ဆိုကြပါစို့။ ဒီကဗျာလေးတွေကိုတော့ စာဆိုတော်ကြီး ရေးဖွဲ့ခဲ့တဲ့ 'လွမ်းချင်း' တွေထဲက ထုတ်နုတ်ထားတာဖြစ်ပါတယ်။

လွမ်းချင်းဆိုတာ ကြည်နူးလွမ်းဆွတ်ဖွယ်ရာတွေကို ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ကဗျာမျိုးဖြစ်ပါတယ်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်မှာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။ မြန်မာစာပေမှာ မဟာအတုလမင်းကြီး၊ ဦးကြီး၊ ဦးဆောင်း၊ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင် စတဲ့ စာဆိုတော်တွေဟာ လွမ်းချင်းရေးဖွဲ့ရာမှာ ထင်ရှားသူတွေဖြစ်ပါတယ်။

အခုလမှာတော့ စာဆိုတော် ဦးကြီးရဲ့ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ချစ်ဖွယ်ကဗျာလေးတွေကို ရွတ်ဆိုကြရအောင်။

၁။ ခါတစ်လှည့်၊ လာခဲ့ပါ့ကျုပ်တို့ရွာ၊ ဝေးမကွာ ပြေးလာလျှင် တာမထောက်ပါဘု၊ ရွာမြောက်က မန်ကျည်းစဉ်၊ ရွာဝင်မှာ ပင်စောင်ချမ်းငယ်နှင့်...။

၂။ မလွမ်းရော့သော်ကော၊ ကျွန်းမော့မော့မြောက်ခွင်၊ မူးရေယဉ်

လကျာစီးပါလို့၊ မောင်ကြီးတို့ ပျော်တဲ့ ရွာ၊ မြောက်ညွှာနှင့် တောင်စွယ် လက်ကယ်က၊ အင်းနှစ်ဖက် ကာတယ်လေး။

၃။ ခါတစ်ခေါက်၊ ရွာရောက်ကယ် လှမ်းခဲ့ပါ့၊ သာတမ်းဖြင့် ရှိစေတော့၊ အမိတို့တောရွာအိမ်၊ သည်ချိန်ကို ပဲစင်အောက်၊ လပြောက်မှာ မိုင်းငင်၊ ရွှေရင်အင်္ကျီ သိုင်းလို့၊ တစ်ပိုင်းပိုကရီနှင့် အစ်ကိုကို ဗန်းပြလိုက်မယ်လေး။

၄။ သပြေကသီးသနှင့်၊ ရေကြီးငယ်ဘောင်ဘင်၊ ထွန်ရေးငယ်ငင်သည်၊ ပျို့ဦးရင် အပြန်ခက်ရှာလိမ့်၊ တစ်ဖက်ကချောင်းကာသည်၊ ရွှေညာမှာညိုတဲ့မိုးငယ်မို့၊ ပျို့စိုးတယ်မောင်ငဲ့လေး။

၅။ သနပ်ခါးတစ်ကွက်၊ ရွံ့တစ်စက်နှင့်၊ တွဲလျက်ကယ်တူညီ၊ စိုက်လယ်ကွင်းဆီက၊ သီချင်းသံပြိုင်သီတော့၊ သူကြီးညီမြတ်သာထွန်းရယ်က၊ ဟိုအပျိုငယ်ကကျွမ်းရယ်လို့၊ ခွန်းစတယ်လေး။

၆။ မိုးမသောက်ခင်က၊ ခလောက်ကယ်ဂျောင်ဂျင်၊ လုပ်ငန်းငယ်ပြင်သည်၊ ချောင်းရေယဉ်သွင်သွင်စီးပါလို့၊ ကောက်ကြီးစပါးနှံက၊ သန်လှတယ်လေး။

စာဆိုတော် ဦးကြီးဟာ

ကျေးလက်ကဗျာဆရာတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ဝန်းကျင်က အကြောင်းအရာတွေကိုသာ ရေးဖွဲ့တာတွေ့ရပါတယ်။ သူ့အိမ်သူ့ယာ၊ သူ့ရွာ၊ သူ့ငှက်၊ သူ့ပန်း၊ သူ့ချောင်းရေတို့နှင့်တွဲပြီး ကျေးလက်သဘာဝတွေကို ကြည်နူးလွမ်းဆွတ်ဖွယ်ကောင်းအောင် ရေးဖွဲ့လေ့ရှိပါတယ်။ သူ့ကဗျာထဲမှာ ချောင်းရေသံတွေကြားရတယ်။ ဘုတ်အိမ်တွေ လွမ်းရတယ်။ ခတ္တာပန်းတွေ သင်းနေတယ်။ ဘူး၊ ဖရုံ၊ ခရမ်း၊ ချဉ်ပေါင်နီ၊ လက်ပံ၊ မန်ကျည်း စသည်တို့အကြောင်း ပါလေ့ရှိတယ်။

စာဆိုတော်ဦးကြီးက သူ့ရွာလေးကို အလည်လာဖို့ မကြာခဏ ဖိတ်ခေါ်လေ့ရှိပါတယ်။ ရွှေဘိုအနောက်မြောက် ၁၅ မိုင်ခန့်အကွာမှာ စာဆိုတော်ဦးကြီးပျော်မွေ့ရာ သူ့ဇာတိသာဝတ္ထိရွာကလေးရှိပါတယ်။ ရွာအဝင်မှာ စောင်ချမ်းပင်ငယ်လေးတွေက ဆီးကြိုနေတယ်။ ရွာမြောက်ဘက်ရှိ မန်ကျည်းပင်တန်းကလဲ လွမ်းမောစရာအေးရိပ်ဖြာနေပါတယ်။

မန်ကျည်းပင်တန်းကိုကျော်ပြီး မျှော်ကြည့်မိပါက တောင်စွယ်တောတန်းကို တွေ့ရအုံးမှာဖြစ်ပါတယ်။ ရွာဝန်းကျင်မှာ မူးမြစ်ကဖြည်းဖြည်းညင်သာ တေးဆိုစီးဆင်းနေသေးသတဲ့။ မြစ်ချောင်းအင်းအိုင်တွေက ကုန်းမော့မော့မှာတည်နေတဲ့ ကဗျာဆရာရဲ့ရွာကို ဝန်းရံနေကြတယ်။ ဒီမြင်ကွင်းတွေကို စာဆိုတော်ဦးကြီးက အလွန်သဘောကျတယ်။

စာဆိုတော်ဦးကြီးရဲ့ လွမ်းချင်းကဗျာတွေက ကျေးလက်တောရွာခလေ့ကို ပေါ်လွင်အောင်သရုပ်ဖော်ထားတဲ့ ကဗျာတွေဖြစ်တယ်လို့ မြန်မာစာပညာရှိကြီးတစ်ဦးကဆိုပါတယ်။ လယ်ထွန်၊ ကောက်ရိတ်၊ ရေခပ်၊ ဗိုင်းငင့် စတဲ့ တောခလေ့တွေကို ရေးခဲ့တယ်။ ရွှေမိုးညိုချိန်မှာ ထွန်ရေးငင်ကြရပုံတွေ၊ သနပ်ခါးရယ်တစ်ကွက်၊ ရွှံ့တစ်စက်နဲ့ ကောက်စိုက်ရပုံတွေ၊ လသာည ပဲစင်အောက်မှာ ဗိုင်းငင့်ရင်း ကပိုက်ရိုလှနေပုံတွေကို လွမ်းဆွတ်ဖွယ်ရေးခဲ့တယ်။ ဒီလိုလွမ်းချင်းကဗျာလေး

တွေရေးခဲ့တဲ့ ဦးကြီးဟာ မြန်မာနှစ် ၁၂၀၀ ပြည့်ခန့်မှာမွေးပြီး ၁၂၆၀ ပြည့်ခန့်မှာ ကွယ်လွန်ခဲ့တယ်။ ဦးကြီးရဲ့မိဘမျိုးရိုးဟာ သာဝတ္ထိရွာသူကြီးမျိုးရိုးဖြစ်ပါတယ်။ ဦးကြီးဟာ စာဆိုတော်ဖိုးဝဇီရဲ့ဘထွေးလဲဖြစ်တယ်။ ဦးကြီးရဲ့လွမ်းချင်းတွေကို ရုပ်သေးဆရာတွေက ဆိုခဲ့ကြတယ်။ မင်းသားဆွဲရုပ်သေးဆရာ ဦးဆောင်းဆိုဖို့လဲ ရေးပေးခဲ့တယ်လို့ ဖိုးဝဇီရက ပြောပြခဲ့ဖူးတယ်။

တောဇရုလေးတို့ စာဆိုတော်ဦးကြီးအကြောင်း ဖတ်ပြီးတဲ့အခါ လွမ်းချင်းကဗျာလေးတွေကို ရွတ်ဆိုကြည့်ကြပါအုံးကွယ်။ ။

ဇော်မြင့်နီ

ကျမ်းကိုး

- ၁။ ဦးကြီး(သာဝတ္ထိ)၊ စာဆိုတော်များ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ မောင်သုတ။
- ၂။ ဦးကြီး၏လွမ်းချင်းများ၊ သီချင်းပဒေသာ ပထမအုပ်၊ ဦးဖိုးလတ်။
- ၃။ မောင်ခင်မင်(ခန့်ဖြူ)၏ မြန်မာစာပေခရီး (၂၀၁၄)။

ဆုရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့၏ ပြန်ကြားချက်

‘လည်ပတ်ခဲ့သော ခရီးတစ်ခု’ စာစီစာကုံးများကို ဆုရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့က အဆင့်ဆင့်စိစစ်ရွေးချယ်ခဲ့ရာ အ-ထ-က (အိုးဘိုကုန်း)၊ ပေါက်ခေါင်းမြို့က မောင်ဆလိုင်းခန့်ကျော်စွာကို ပထမဆုအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အ-ထ-က (၁)၊ မလှိုင်မြို့က မအင်ကြင်းမေကို ဒုတိယဆုအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အ-ထ-က (မြို့မ)၊ နတ်တလင်းမြို့က မပန်သစွာကို တတိယဆုအဖြစ်လည်းကောင်း ရွေးချယ်ဖော်ပြထားပါသည်။

စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ
ပထမဆု

လည်ပတ်ခဲ့သော ခရီးတစ်ခု

ခရီးထွက်ခြင်းသည် စိတ်လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်မှုကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ မိမိလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေသည့် ကိစ္စမှန်သမျှကို ခေတ္တဖြတ်တောက်ပြီး ခရီးထွက်ခြင်းသည် မွန်းကျပ်မှုများကို ပြယ်လွင့်စေတတ်သည်။ ထိုအခါ စိတ်လက်ပေါ့ပါးခြင်း၊ လွတ်လပ်ခြင်းအရသာကို ခရီးထွက်ခြင်းထံမှ ရရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့် ခရီးထွက်ခြင်းသည် လွတ်လပ်ခြင်း၏စိတ်တံခါးဝဖြစ်သည်ဟု စိတ်ပညာသုတေသီတို့က ဆိုခဲ့ကြပါသည်။

ခရီးထွက်ခြင်းအမျိုးမျိုးရှိပါသည်။ အချို့က အလုပ်ကိစ္စ၊ အချို့က မိသားစုရေးရာ၊ အချို့က လူမှုရေးကိစ္စ၊ အချို့က အပန်းဖြေအနားယူလိုခြင်း စသည့်အကြောင်းအမျိုးမျိုးနှင့်ခရီးထွက်ကြသည်။ မည်သို့သော အကြောင်းကြောင့် ခရီးထွက်ရသည်ဖြစ်စေ ခရီးထွက်သည့်အချိန်ကာလတစ်လျှောက် စိတ်လွတ်လပ်မှုရရှိပြီး အတွေးအမြင်နှင့် ခံစားမှုများ ပြောင်းလဲတတ်ခြင်း၊ အတွေ့အကြုံအသစ်၊ ဗဟုသုတအသစ်များ ရရှိစေခြင်းတို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည်

ခရီးထွက်ခြင်းကို အလွန်နှစ်သက်မိပါသည်။

ကျွန်တော်၏ဘဝတွင် ခရီးများစွာ ထွက်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ခရီးသွားရသည့်အခါတိုင်းတွင် ကြည့်နူးပျော်ရွှင်မှုများကို ခံစားရစမြဲဖြစ်သည်။ ပျော်ရွှင်ဖွယ်ခရီးစဉ်များအနက်မှ စိတ်ပျော်ရွှင်ရုံသာမက ကြည့်နူးပီတိဖြစ်ကာ လည်ပတ်ခဲ့သော ခရီးတစ်ခုကို ဖော်ပြချင်ပါသည်။ ထိုခရီးစဉ်မှာ ကျွန်တော်၊ အစ်ကို၊ ဖေဖေ၊ မေမေ၊ ဒေါ်လေးတို့မိသားစုနှင့်အတူ လည်ပတ်ခဲ့ရသော ပုဂံ-ညောင်ဦးခရီးစဉ်ပဲဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ဒသမတန်းဖြေပြီး နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်တွင် ခရီးထွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့နေထိုင်သော နယ်မြို့လေးမှ ဟိုက်ဂျက်ကားဖြင့် နံနက် ၅ နာရီခန့်တွင် ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ ဟိုက်ဂျက်ကားဖြစ်သောကြောင့် ရှုခင်းများကိုကြည့်ရသည်မှာ အလွန်ပင်လွယ်ကူလှပါသည်။ ညီညာပြန့်ပြူးသောလမ်းမကြီး၏ လမ်းဘေးဝဲယာနစ်ဖက်တွင် စိမ်းစိုသောစိုက်ခင်းများ၊ လှပသောနေကြာခင်းများ၊

ဆလိုင်းခန့်ကျော်စွာ
ဧကဒသမတန်း
အ-ထ-က (အိုးဘိုကုန်း)၊
ပေါက်ခေါင်းမြို့၊
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး။

ပန်းခင်းများ၊ ရွှေဝါရောင်အဆင်းရှိသောစပါးခင်းများကို ရင်သပ်ရှုမောဖွယ် တွေ့မြင်ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့မိသားစုသည် နေ့လယ်စာထမင်းစားချိန်သို့ ရောက်သောအခါ လမ်းဘေး၌ စိမ်းစိုသာယာလှပနေသော ညောင်ချဉ်ပင်အောက်သို့ ကားထိုးရပ်လိုက်ပါတော့သည်။ ညောင်ချဉ်ပင်မှာ လွန်စွာကြီးမားပြီး အရိပ်ကောင်းလှပါသည်။ လေတဖြူးဖြူးနှင့် ရောက်ရှိလာသော ဘုရားဖူးများကိုပင် အမောပြေစေလှပါသည်။ ထိုအပင်အောက်တွင် နားနေကြသည့် ဘုရားဖူးများကိုလည်း အများအပြားတွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် အိမ်မှအဆင်သင့်ထုပ်ပိုးလာသော ထမင်းဘူးများကို ထိုအပင်အောက်တွင် တပျော်တပါးအတူပိုင်းဖွဲ့၍ စားသောက်ခဲ့ကြပါသည်။ ထို့နောက် ပုဂံသို့ရောက်ရန်အတွက် ညောင်ချဉ်ပင်အောက်၌ ခဏမျှသာနားပြီး ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။

လမ်းခရီးတစ်လျှောက်တွင် မြင်တွေ့ရသော သဘာဝရှုခင်းများမှာလည်း ငေးမော၍ပင် မကုန်နိုင်

ပေ။ ကျွန်တော်သည် ကားသွားရာ လမ်းတစ်လျှောက်၏ ဘေးတစ်ဖက် တစ်ချက်ရှိ စပါးခင်းများထဲမှ စာ ခြောက်ရပ်များကိုသာ စိတ်ဝင်စား နေမိပါသည်။ ထို့ပြင် ကောက်ရိုး ပုံနံ့ဘေး အရိပ်ခိုကာ အလုပ်လုပ်နေ ကြသော တောင်သူဦးကြီးများကို ကြည့်ပြီး ကျေးဇူးလည်းတင်နေမိ ပါသည်။ မြန်မာ့အလှ၊ မြန်မာ့ ရှုခင်းကား ရင်အေးဖွယ်၊ အားတက် ဖွယ်၊ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ပင်ဖြစ်သည်။ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ စိတ်ဓာတ်ကား တက်ညီလက်ညီ စုပေါင်းလုပ်ကိုင် ကြပြီး သာတူညီမျှစိတ်ဖြင့် လှူကြ၊ တန်းကြ၊ အမောလည်း အတူတူဖြေ ကြလေ့ရှိကြသည်ကို မြန်မာ့လယ်ယာ မြေရှုခင်းများက သက်သေပြနေပေ သည်။

ညနေပိုင်းအချိန်တွင် မူ ကျွန်တော်တို့သည် အညာမြေကို ဖြတ်သန်းကြပေသည်။ ကျွန်တော် တို့၏ နှာခေါင်းထဲသို့ တမာရနံ့ သင်းပျံ့ပျံ့က တိုးဝေ့၍ဝင်လာလေ သည်။ ကျွန်တော်တို့သည် တမာရိပ် ကောင်းကောင်းကို တွေ့သောအခါ ကားကို လမ်းဘေးသို့ ထိုးရပ်လိုက် ပါသည်။ ကားပေါ်ကဆင်းသည် နှင့်ပင် သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သော လေကြောင့် စိတ်လက်ပေါ့ပါးစေပါ သည်။ အဝေးကိုမျှော်ကြည့်လိုက် သောအခါ မန်ကျည်းပင်ရိပ်အောက် တွင် လွတ်လပ်စွာဆော့ကစားနေ ကြသော အညာမြေမှ ကလေးငယ်

များကို တွေ့လိုက်ရပေသည်။ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သော အညာ လေကိုရှူရှိုက်ရင်း ကျန်းမာပျော်ရွှင် စွာ ဆော့ကစားနေကြသောကလေး ငယ်တို့၏ အညာမြေကစားကွင်း ရှုခင်းကား မြန်မာ့ပန်းချီကားတစ်ချပ် ကဲ့သို့ လှပတင့်တယ်နေပါသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့ကားလေး သည် ခရီးဆက်လက်ထွက်ခွာလာ ခဲ့ပါသည်။

မကြာမီပင် မြန်မာတို့၏ စေတီပုထိုးအပေါများဆုံး၊ ကမ္ဘာက ပင် အံ့ဩချီးမွမ်းလောက်အောင် ဘုရားစေတီများပြားသော ‘ပုဂံမြေ’ သို့ ခြေချမိပါတော့သည်။ ပုဂံမြို့ ဝင်သည်နှင့် ရှေးဟောင်းစေတီပုထိုး များကို ဟိုမှသည်မှ စတင်မြင်တွေ့ရ ပါသည်။ ‘ပုဂံရှေးဟောင်းယဉ်ကျေး မှုနယ်မြေ’ ဟူသော စာတန်းကြီးက မြို့အဝင်တွင် ခုံညားထည်ဝါစွာ တည်ရှိနေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သည် ပုဂံသို့ရောက်သည်နှင့် တည်းခို မည့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ သွားပါတော့သည်။ ရေချိုး၊ ထမင်း စားသောက်ပြီး ညနေ ၅ နာရီခန့် အချိန်တွင် အနော်ရထာမင်းတည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့သော ရွှေစည်းခုံစေတီ တော်သို့ ဦးစွာသွားရောက်ဖူးမြော် ခဲ့ကြပါသည်။

မှောင်ရိပ်ပျိုးစအချိန် ရွှေစည်းခုံ စေတီတော်၏ ညအလှမှာ မီး တထိန်ထိန်နှင့် သပ္ပာယ်လှပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ရွှေစည်းခုံ

စေတီတော်မြတ်အား လှည့်လည် ဖူးမြော်ရင်း နိုင်ငံခြားသားများက မြန်မာဝတ်စုံလေးများဆင်မြန်း လျက် ဖူးမြော်နေပုံကို မြင်ရသော အခါ ကျွန်တော်သည် ကျေနပ်ပီတိ ဖြစ်မိပါသည်။ ထိုမြင်ကွင်းကလည်း ပုဂံကို အလှထူးစေပါသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက် ၆ နာရီ ခန့်တွင် ရေမိုးချိုးပြင်ဆင်ပြီး နံနက် စာစားရန် ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ မနီး မဝေးသို့ရောက်သော် အကြော်တဲ တစ်ခုကိုတွေ့ရ၍ အကြော်တဲသို့ သွားပြီး အကြော်စုံဝယ်ပါသည်။ နံနံပင်နှင့် ကြက်သွန်ဖြူနိုင်နိုင်ထည့် ကာ ဖျော်ထားသောမန်ကျည်းရည် ကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ဖေဖေ၊ မေမေ၊ အစ်ကို၊ ဒေါ်လေးတို့ကို အကြော်များ ဦးချကာ ဘူးသီးကြော်တစ်ခုကို အချဉ်ရည်ဖြင့် တို့ကာစားလိုက်ပါ သည်။ ကောင်းလိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။ အရသာကောင်းလှသော မြန်မာ့ အကြော်စုံကို အညာမြေတွင်စားရ သည်မှာ အလွန်ပန်ရလိုက်ဖက်သည် ဟု မှတ်ချက်ချမိပါသည်။ ထိုစဉ် အကြော်တဲအနီးသို့ ကောက်ညှင်း ပေါင်းသည်ရောက်လာပါသည်။ မေမေ သည် ဝမ်းသာအားရ ကောက်ညှင်း ပေါင်းဝယ်ပြန်ပါသည်။ အင်ဖက် စိမ်းစိမ်းပေါ်တွင် အငွေ့တထောင်း ထောင်းနှင့် ကောက်ညှင်းပေါင်းမှာ နှမ်းလှော်ထောင်းအနံ့ဖြင့်ရောယှက် ကာ သွားရည်ကျစရာပင်ဖြစ်နေ

တော့သည်။

စားသောက်ပြီးသောအခါ ကားဖြင့်ပင် ဘုရားဖူးရန် ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ပုဂံမြေ၏စာချိုးဖြစ်သည့် “လှည်းဝင်ရိုးသံ တည်ညံ့၊ ပုဂံဘုရားပေါင်း” ဟု ဆိုသည့်အတိုင်း လက်ညှိုးထိုးမလွဲ ဘုရားစေတီပုထိုးများစွာကို ဖူးတွေ့ရပေသည်။ နံနက်ခင်းနေခြည်ရွှေရောင်တို့သည် ပုဂံဘုရားများအပေါ် ဖြာကျနေသယောင်ပင်ဖြစ်သည်။ ထီးတော်များ၏ ထိပ်ဖျားဆီမှ ခေါင်းလောင်းများမှာ လေအတွေ့ဝယ် တချင်ချင်နှင့် သာယာကြည်နူးဖွယ်ဖြစ်လှပေသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် အာနန္ဒာဘုရားကို ဖူးမြော်ပြီးနောက် ဓမ္မရုံကြီးဘုရားသို့ ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။ ‘ထုမှာဓမ္မရုံ၊ ဉာဏ်တော်မှာ သဗ္ဗညု၊ အနံမှာ အာနန္ဒာ၊ တန်ခိုးအရာမှာ ရွှေစည်းခုံ’ ဟု စာချိုးရှိသည့်အတိုင်း ဓမ္မရုံကြီးဘုရား၏ ထုထည်မှာ အံ့မခန်းဖွယ်ဖြစ်သကဲ့သို့ သဗ္ဗညုဘုရား၏ ဉာဏ်တော်အမြင့်နှင့် ခုံညားသပွာယ်မှုမှာလည်း ရင်သပ်ရှုမောဖွယ်ဖြစ်လေသည်။ အာနန္ဒာဘုရားကြီး၏ အနုလက်ရာ တန်ဆာဆင်မှုကိုလည်း ချီးကျူးမကုန်နိုင်ပေ။ ထို့အတူ ရွှေစည်းခုံစေတီ၏ တန်ခိုးကြီးမှုမှာလည်း သမိုင်းကြောင်းအထင်ကရဖြင့် ဂန္ထဝင်မြောက်လှပေသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့သည် ကန်တော့ပလ္လင်၊ စူဠာမဏိ၊

ထီးလိုမင်းလို၊ ရွှေဂူကြီး၊ နဂါးရုံ၊ အပယ်ရတနာ၊ စိုးမင်းကြီး၊ မနုဟာ၊ ဗူးဘုရား၊ ငှက်ပစ်တောင်၊ အလိုတော်ပြည့်၊ လောကနန္ဒာ စသည်ဖြင့် ဘုရားအဆူဆူကို ဆက်လက်ဖူးမြော်ခဲ့ကြသည်။ ဘုရားတိုင်း၏ အဝင်ဝမှခံဦးများတွင် ယွန်းထည်ပစ္စည်းဆိုင်များ၊ ဒေသထွက်ဆီးယို၊ သနပ်ခါးတုံးဆိုင်များ၊ အမှတ်တရပစ္စည်းဆိုင်များကို တွေ့ရသည်။

ဤသို့ဖြင့် လောကနန္ဒာဘုရားသို့ရောက်သောအခါ ဖေဖေသည် တစ်ဖက်ကမ်းရှိ တန့်ကြည့်တောင်ထိပ်ဖျားရှိ စေတီတော်ဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ပြီး လက်အုပ်ချီဖူးမြော်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ဧရာဝတီမြစ်ထဲမှ တိုက်ခတ်လာသော လတ်ဆတ်သည့် မြစ်လေသန်ကို တဝကြီးရှုရှိုက်လိုက်ကြပေသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ငါးကြော်များလည်း ဝယ်စားကြပါသည်။ ထို့နောက် ကြံရည်ချိုများလည်း ဝယ်သောက်ကြပြန်ပါသည်။ အညာဒေသ၏ ရာသီသဘာဝအစားအစာများမှာ အရသာရှိလွန်းလှသည်။ ထို့နောက် တူးရွင်းတောင်စေတီတော်သို့သွားပြီး တောင်ခြေမှ မြကန်ကိုကြည့်နူးဖွယ်တွေ့ရပါသည်။ မေမေသည် ပုဂံခေတ်က မြကန်ကဗျာကိုရွတ်ဆို၍ ကျွန်တော့်အား ရှင်းပြပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်ရောက်ချင်လှသော ရာဇကုမာရ်ကျောက်

စာတည်ရှိရာ ဂူပြောက်ကြီးဘုရားနှင့် မြစေတီတို့သို့ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ဂူပြောက်ကြီးဘုရားကို ဝင်ဖူးရင်း မေမေက သားလိမ္မာရာဇကုမာရ်အကြောင်းကိုပြောပြပြီး အတုယူသင့်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ထိုဘုရားတွင် ကျွန်တော်သည် ‘မိဘကျေးဇူးသိတတ်သော သားရတနာဖြစ်ကာ ဖေဖေ၊ မေမေတို့ဖြစ်စေလိုသော ဆရာဝန်ကောင်းတစ်ဦးဖြစ်ရပါလို၏’ ဟု ဆုတောင်းခဲ့ပါသည်။ ထိုညနေပိုင်းတွင် ကျွန်တော်တို့သည် ပုဂံမြို့၏ နေဝင်ဆည်းဆာအလှကြည့်ရာနေရာသို့လည်း ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုညတွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ပြန်အိပ်လျက် နံနက်စောစောတွင် ပုဂံမြေမှ ပြန်လာခဲ့ပါတော့သည်။

ပုဂံ-ညောင်ဦးသို့ လည်ပတ်ခဲ့သောခရီးတစ်ခုသည် ကျွန်တော့်ဘဝအတွက် ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာခရီး၊ ကြည်နူးဖွယ်ရာခရီး၊ မမေ့နိုင်စရာခရီးတစ်ခုအနေဖြင့် တည်ရှိနေပါသည်။ ထိုလည်ပတ်ခဲ့သောခရီးတစ်ခုသည် ကျွန်တော့်အတွက် အမြဲတသသတိရနေမိသည့် ခရီးစဉ်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ရေးသားရင်း ‘လည်ပတ်ခဲ့သောခရီးတစ်ခု’ ကို တင်ပြလိုက်ရပါတော့သည်။ ။

ဆလိုင်းခန့်ကျော်စွာ

သင်္ချာ ဉာဏ်ရည်

မပူးပူး

တေးကလေးတို့ရေ . . .

အလွန်တော်တဲ့ကလေးတွေနဲ့ Sudoku ဆိုတဲ့ ဉာဏ်ရည်ဖြင့်ကစားနည်းလေးကို ကစားကြည့်ရအောင်။ ဒီကစားနည်းဟာ လေးထောင့်ကွက်တစ်ခုချင်းစီထဲမှာ ၁ ကနေ ၉ အထိ ဂဏန်းအားလုံးကို ပြည့်အောင်ထည့်ပေးရမှာဖြစ်တယ်။ ပထမအကွက်ထဲမှာ ၁ ကနေ ၉ အထိ ပြည့်အောင်ဖြည့်၊ ပြီးရင် ဒုတိယအကွက်ထဲကို ၁ ကနေ ၉ အထိ ပြည့်အောင်ဖြည့်၊ ဒီလိုနဲ့ အကွက် ၉ ကွက်စလုံး ပြည့်အောင်ဖြည့်ပြီးရင် အတန်းလိုက်ရော ဒေါင်လိုက်အကွက်လေးတွေ ၉ ကွက်စလုံးမှာပါ ၁ ကနေ ၉ အထိ ဂဏန်းတွေ မထပ်စေရဘဲဖြစ်နေရပါမယ်။

လွယ်တယ်ထင်ပေမဲ့ ဉာဏ်အတော်သုံးရမဲ့ ကစားနည်းလေးပါ။ ဂဏန်းအားလုံးဖြည့်ပြီးရင် ဘယ်အတန်းလိုက်မဆို၊ ဘယ်အကွက်ထဲမဆို အားလုံးကိုဖြည့်လိုက်ရင် ၁ ကနေ ၉ အထိ ဂဏန်းတွေဟာ မထပ်ဘဲ ပြည့်စုံနေရပါမယ်။ ကစားကြည့်လိုက်ကြရအောင်။ အဖြေကို စာမျက်နှာတစ်နေရာမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။

	4	5		3				
6						7		
9		2						
					5			
	1			2				
	8						1	9
7			4		6		5	
			2				9	1
4			5			2		6

ရှာမယ်၊ ဖြည့်မယ်

တေကလေးတို့ရေ . . .

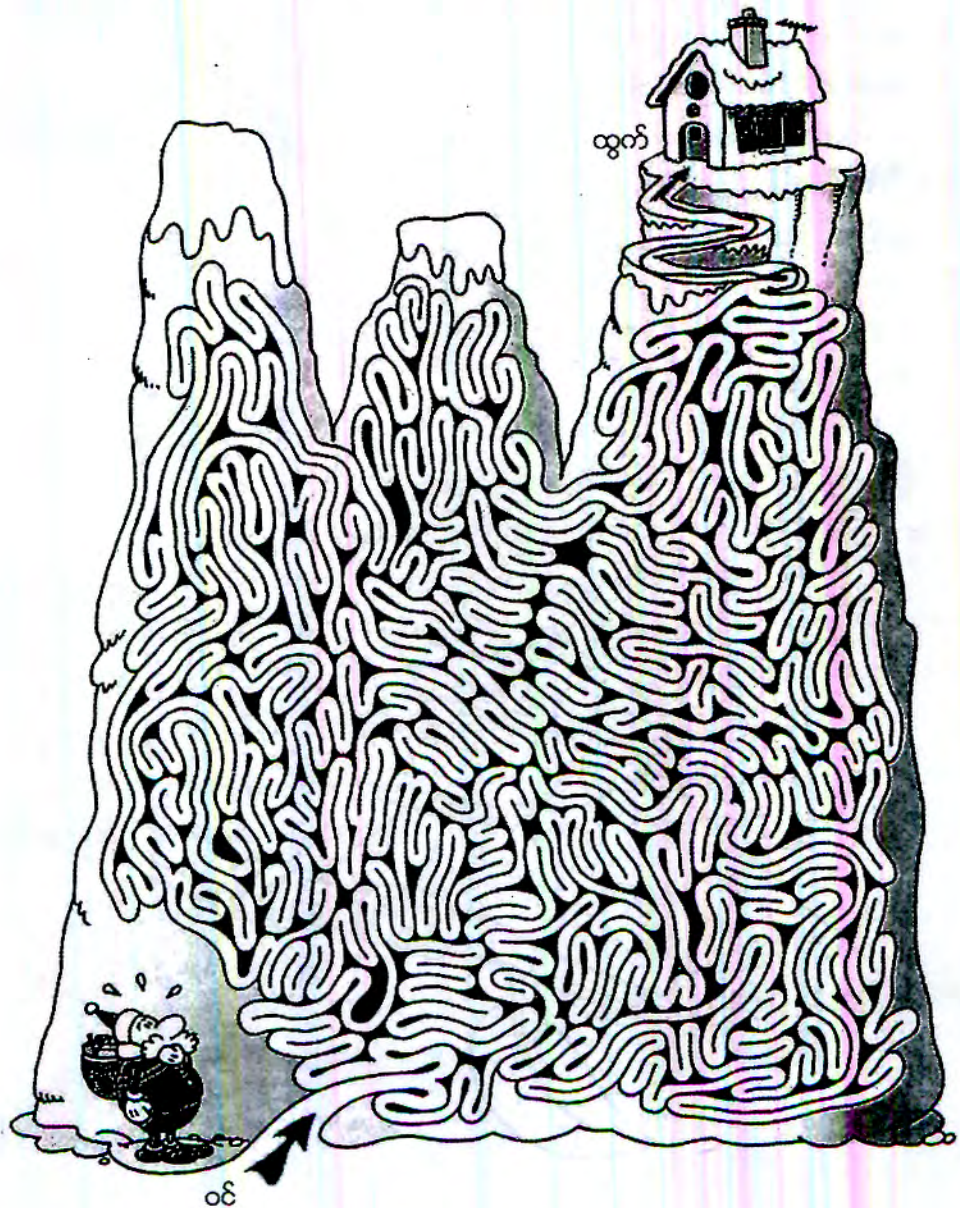
ပျောက်နေတဲ့အကောင်လေးတွေကို ရှာဖွေဖြည့်ကြရအောင်။
ဒီကစားနည်းလေးက ကလေးတို့ရဲ့ဦးနှောက်စွမ်းရည်ကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်
စေပါမယ်။ ဘယ်အရာက ဘာလဲဆိုတာ တွေးခေါ်တတ်စေလိမ့်မယ်။
ကိုင်း . . . စကြရအောင်နော်။ ။

နောင်တောရ

ဝက်ပါလမ်း

တစ်ကြိမ်တည်းနဲ့ လမ်းမမှားဘဲ သွားနိုင်မလား။ (တစ်ကြိမ်တည်း) နော်

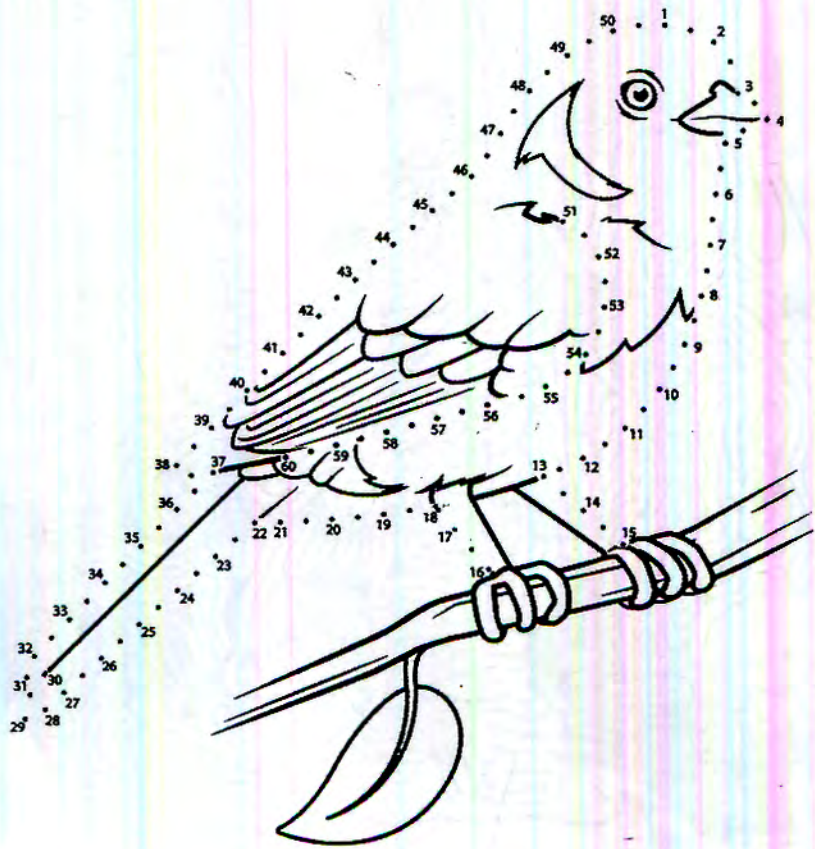

တီတီလေးနဲ့ ပုံဆွဲမယ်

TTL

တောကလေးတို့ရေ . . .

ပုံဆွဲဖို့ဝါသနာပါပေမဲ့ ဆွဲရခက်နေတဲ့ကလေးတွေ ရှိကြပါလိမ့်မယ်။ ဘာမှ သောကရောက်မနေကြပါနဲ့နော်။ တီတီလေးဖြေရှင်းပေးပါ့မယ်။ ဖော်ပြပါပုံလေးမှာ နံပါတ်ကလေးတွေနဲ့ပြထားတဲ့ အစက်ကလေးတွေကို (1)ကစပြီး အစဉ်လိုက် တစ်ဆက်တည်းရေးဆွဲသွားရင် ပုံလေးတစ်ပုံကို ရေးဆွဲပြီးသားဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ ဒီလိုပုံမျိုးတွေကို မကြာခဏလေ့ကျင့်ရေးဆွဲပေးရင် အကောင်လေးတွေရဲ့ ပုံပန်းသွင်ပြင်ဟန်ကိုသိလာပြီး ပန်းချီရေးဆွဲရာမှာ အထောက်အကူဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ ပုံဆွဲပြီးရင် ဆေးရောင်လဲ ခြယ်လို့ရသေးတယ်နော်။ ။

ဂူပဗေဒပညာရှင် ဘာနောလီ (Bernoulli)

နှင့် ငွေ့ရည်များ (Fluid)

စီးဆင်းမှုကိုလေ့လာခြင်း

ဒေါက်တာသန့်စင်(ဂူပဗေဒ)

သိပ္ပံပညာရှင် ဘာနောလီ ဟာ သင်္ချာဘာသာရပ်ကို စိတ်ဝင်စားသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ဖခင်ဖြစ်သူက ဆေးပညာရပ်ကိုလိုက်စားရန် အားပေးခဲ့ကာ ဖခင်ဖြစ်သူရဲ့ဆန္ဒကို လိုက်လျောခဲ့ပေမဲ့ သူဝါသနာပါရာ ဂူပဗေဒနဲ့ သင်္ချာဘာသာရပ်ကို အခြေခံကာ ဆေးပညာလောကအတွက် အရေးကြီးတဲ့တွေ့ရှိချက်ဖြစ်တဲ့ လူ့ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း သွေးကြောမှာ သွေးရည်များစီးဆင်းမှုအကြောင်းကို လေ့လာတွေ့ရှိ ခဲ့ရာက ဆေးပညာတွင် များစွာအသုံးဝင်တဲ့တွေ့ရှိချက်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

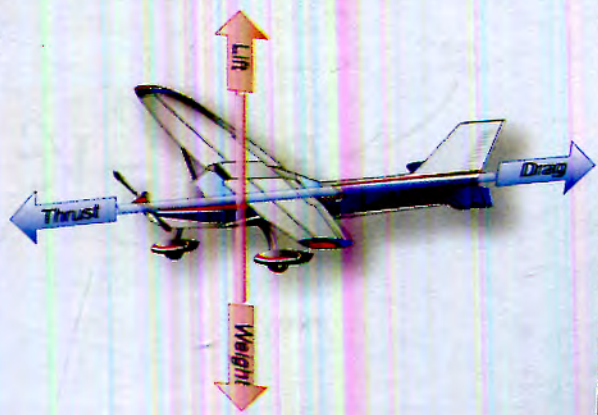
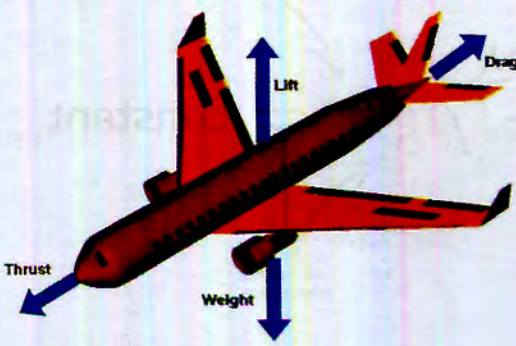

ဘာနောလီကို ၁၇၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၈ ရက်က နယ်သာလန်နိုင်ငံမှာ မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။ ၁၇၂၁ ခုနှစ်မှာ ခန္ဓာဗေဒနဲ့ ရုက္ခဗေဒဘာသာရပ်တို့မှာ ပါရဂူဘွဲ့ရရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနောက် သူဝါသနာပါတဲ့ သင်္ချာဘာသာရပ်ကို လေ့လာ

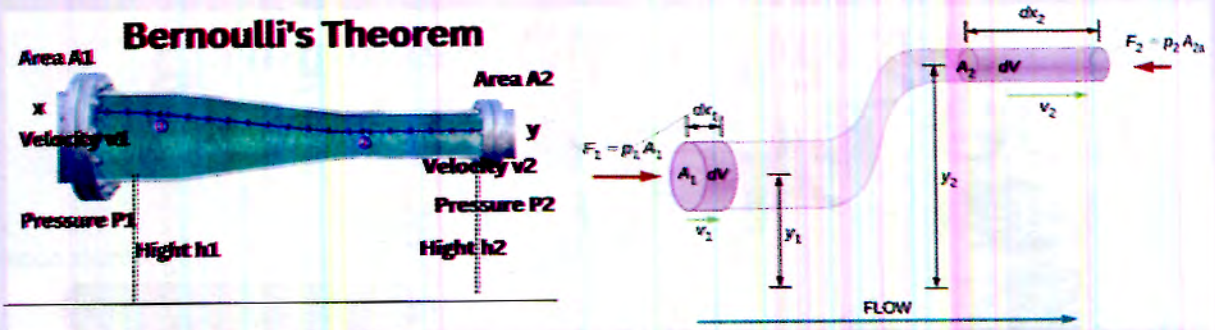
ခဲ့ကာ ၁၇၂၄ ခုနှစ်မှာ စိန့်ပီတာစဘတ်မြို့မှာ သင်္ချာဘာသာရပ်ဆိုင်ရာပါမောက္ခအဖြစ် သွားရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ ၁၇၅၂ ခုနှစ်မှာ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံမှာ ကွယ်လွန်ခဲ့ပါတယ်။

သိပ္ပံပညာရှင်ဘာနောလီဟာ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ လီယွန်ဟတ်အိုင်လာနဲ့ ပူးပေါင်းကာ အရည်များစီးဆင်းမှုကို လေ့လာခဲ့ပါတယ်။ အဓိကလေ့လာခဲ့တာကတော့ လူ့ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း သွေးများစီးဆင်းမှုအလျင်နဲ့ သွေးဖိအားတို့ရဲ့ ဆက်သွယ်မှုကို လေ့လာခဲ့ပါတယ်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း သွေးကြောမကြီးက သွေးများဟာ ကျန်တဲ့သွေး

Four Forces on an Airplane

ကြောငယ်များကို စီးဆင်းသွားတဲ့ အခါ သွေးရဲ့အလျင်ဟာ ပိုမိုမြန်လာကာ သွေးဖိအားလျော့ကျသွားပါတယ်။ ဒါကြောင့် လူ့ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ သွေးကြောများမှာ အဆီများပိတ်လာတဲ့အခါ စီးဆင်းတဲ့သွေးရဲ့ ဖိအားကလဲ ပြောင်းလဲသွားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အရည်တစ်ခုကို ပိုက်တစ်ခုအတွင်း ပုံမှန်အလျင်နဲ့စီးဆင်းနေရာက ဒီပိုက်လိုင်းထက် ဧရိယာငယ်တဲ့ပိုက်လိုင်းနဲ့ ဆက်သွယ်ကာ စီးဆင်းလိုက်ရင် အရည်များဟာ မူလပိုက်မှာ စီးဆင်းနေတဲ့အလျင်

(Velocity)ထက် ပိုပြီးလျင်မြန်တဲ့ အလျင်နဲ့ စီးဆင်းတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပိုက်အတွင်းဖိအားက လျော့သွားပါတယ်။ တစ်စက္ကန့်အတွင်း အရည်ဖြတ်စီးနှုန်းကတော့ အတူတူပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအချက်ကို ဘာနောလိက စွမ်းအင်တည်မြဲခြင်း နိယာမကိုအခြေခံကာ ရှင်းပြနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောကြီးများမှာ ကုန်ပစ္စည်းများတင်ဆောင်လာခြင်းမရှိပါက သင်္ဘောဟာအလေးချိန်ပေါ့ကာ ရေပြင်မှာ တည်ငြိမ်မှုမရှိ ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒီအခါ သင်္ဘောရဲ့

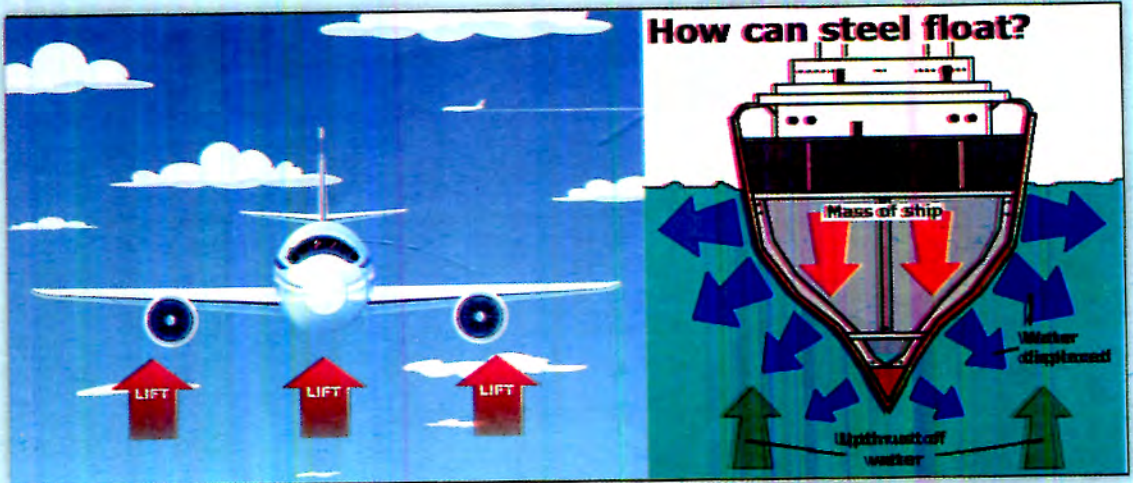
ဝမ်းဗိုက်ဘေးနံရံများမှာ ပါရှိတဲ့ ရေလှောင်ကန်များအတွင်းကို သင်္ဘောဟန်ချက်ညီစေရန် ရေများကို မော်တာပန်နဲ့မောင်းထည့်ရပါတယ်။ ရေလှောင်ကန်များအတွင်းကို ရေများရောက်ရှိသွားပါက သင်္ဘောဟာ အလေးချိန်များလာကာ ဟန်ချက်ညီသွားပါတယ်။

အဲဒီလိုပဲ သင်္ဘောပေါ်ကို ကုန်ပစ္စည်းတင်ဆောင်ပြီးပါက သင်္ဘောအလေးချိန်များလာတာကြောင့် ရေလှောင်ကန်အတွင်းက ရေများကို မော်တာပန်များနဲ့ ပြန်လည်ထုတ်ပစ်ရပါတယ်။ ရေ

Bernoulli's Equation

$$P + \frac{\rho}{2} V^2 + \rho gh = \text{constant}$$

Labels in diagram: Static Pressure (P), Dynamic Pressure ($\frac{\rho}{2} V^2$), Hydrostatic Pressure (ρgh), Pressure Energy, Kinetic Energy, Potential Energy, Field Pressure, Density, Velocity, Gravitational Acceleration, Elevation.

သွင်းရေထုတ်ပြုလုပ်ရာမှာ မော်တာပန်ကတစ်ဆင့် ရေများဟာ သင်္ဘောပေါ်ရှိ ရေပိုက်လိုင်းအကြီးအသေး ဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲကာ ထည့်သွင်းရသဖြင့် ရေစီးအလျင်နဲ့ ဖိအားအပြောင်းအလဲများဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ သင်္ဘောအင်ဂျင်နီယာများဟာ သင်္ဘောပေါ်ပါရှိတဲ့ ရေဖိအားတိုင်းမီတာများနဲ့ ရေစီးနှုန်းတိုင်းမီတာများကို ကျွမ်းကျင်စွာကိုင်တွယ်အသုံးပြုနိုင်ရန် ဘာနောလီညီမျှခြင်းကို နားလည်ဖို့လိုအပ်ပါတယ်။

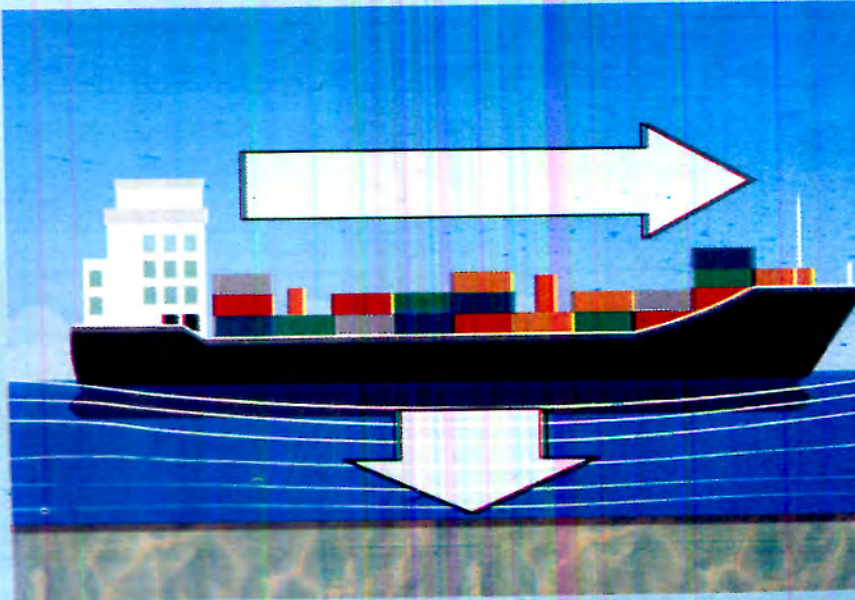
လေယာဉ်များပျံသန်းရာမှာလဲ ဘာနောလီရဲ့ ညီမျှခြင်းဟာ အလွန်အရေးပါပါတယ်။ လေယာဉ်များရဲ့တောင်ပံဟာ ရှည်လျားကာ တောင်ပံအပေါ်အရှေ့ပိုင်းဟာ ခုံးနေပြီး ဆင်ခြေလျှောသဏ္ဍာန်ဖြစ်နေပါတယ်။ တောင်ပံရဲ့အောက်ပိုင်းကတော့ အပြားချပ်ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုတည်ဆောက်ထားတာကြောင့် လေယာဉ်ကို လေယာဉ်

ပြေးလမ်းပေါ်မှာ အရှိန်နဲ့မောင်းနှင်လိုက်ပါက လေကြောင်းတိုးဝင်မှုဟာ တောင်ပံအပေါ်ပိုင်းမှာ အလျင်များလာပြီး လေဖိအားနည်းလာကာ တောင်ပံရဲ့အောက်ပိုင်းက အပေါ်ကိုပင့်တင်တဲ့ လေပင့်အားများလာပြီး လေယာဉ်ကို လေထဲပင့်တင်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် လေယာဉ်တစ်ခုလုံး လေထဲကို ကြွတက်လာကာ ပျံသန်းလာနိုင်တာဖြစ်ပါတယ်။

ငှက်များ လေထဲကို ပျံသန်းနိုင်တာကလဲ ငှက်များရဲ့တောင်ပံကို လေထဲဖြန့်လိုက်ကာ တောင်ပံရဲ့ခုံးနေမှုကြောင့် လေဖိအားအနည်းအများ ဖြစ်လာကာ လေထဲကို ပျံသန်းနိုင်တာဖြစ်ပါတယ်။ ရူပဗေဒပညာရှင် ဘာနောလီရဲ့ တွေ့ရှိချက်ဟာ ယခုအချိန်အထိ ဆေးပညာ၊ ရေကြောင်းနဲ့ လေကြောင်းပညာတို့မှာ များစွာအသုံးပြုနေကြပါတယ်။ ။

ဒေါက်တာသန့်စင်(ရူပဗေဒ)

အမေရိကန်ဂေါ့တဲလန်ဆူရ အဆိုတော်

ကိုဒီလီ

သန်သူရ

တေးဂျော့စီတို့ရေ . . .

ဒီလမှာတော့ ကလေးတို့ အတွက် အတူယူအားကျစရာကောင်း တဲ့ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ ဆယ်ကျော် သက် တေးဂီတပညာရှင်တစ်ဦးရဲ့ အကြောင်းကို ပြောပြပေးချင်ပါတယ်။ သူကတော့ မသန်စွမ်းဂီတပညာရှင် ကိုဒီလီအကြောင်းပါ။

ကိုဒီလီကို ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၇ ရက်မှာ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၊ ကယ်လီဖိုးနီးယား ပြည်နယ်၊ တန်မက်ကူလာမြို့မှာမွေး ဖွားခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ ကိုရီးယား- အမေရိကန်(ကပြား) လူမျိုးဖြစ်ပါ တယ်။ ကိုဒီလီရဲ့နာမည်အပြည့်အစုံ ကတော့ ကိုဒီတေးယန်လီဖြစ်ပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုဒီလီဆိုတဲ့အမည် ကိုပဲ လူသိများကြပါတယ်။ သူဟာ မျက်စိအာရုံကြော ဖွံ့ဖြိုးမှုနောက် ကျခြင်းဖြစ်စဉ်နဲ့မွေးဖွားလာခဲ့ကာ

မျက်စိမမြင်သူတစ်ဦးလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် အော်တစ်ဇင်ရောဂါလဲရှိ ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုဒီဟာ ထူးကဲတဲ့ ဂီတစွမ်းရည်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူဖြစ် ပါတယ်။

ဂီတအပေါ် သက်ဝင်ခံစား နိုင်မှု စွမ်းရည်ရှိသူလဲဖြစ်ပါတယ်။ အသံအင်အားကောင်းရုံသာမက သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို တစ်ကြိမ်နား ထောင်ရုံနဲ့ မှတ်မိစေနိုင်တဲ့ မှတ်ဉာဏ် ရှိသူလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဂန္ထဝင်ဂီတ၊ ရော့ခ်၊ ပေါ့ပံ စတဲ့ ဂီတအမျိုးအစား အပါအဝင် တူရိယာ ၆ မျိုးကို ကောင်းမွန်စွာ တီးခတ်နိုင်သူဖြစ်ပါ တယ်။

အမေရိကန်ဂေါ့တဲလန်ရဲ့ (၁၄) ကြိမ်မြောက်ပြိုင်ပွဲမှာ ပထမ ဆုရရှိခဲ့တာဟာ သူ့ရဲ့ဂီတစွမ်းရည် ကို ထင်ပေါ်စေခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၂၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လရဲ့ အစီအစဉ်တစ်ခု

မှာ ဒိုင်လူကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ ဆိုင်မွန် က အမေရိကန်ဂေါ့တဲလန် မှတ်တမ်း တစ်လျှောက် သူ့အကြိုက်ဆုံး ထိပ်တန်း ဂိုးလ်ဒန်ဘဇာ (Golden Buzzer) ၁၅ ဦးထဲမှာ ကိုဒီလီဟာ အဆင့် ၃ နေရာ ရပ်တည်နေတယ် လို့ ချီးကျူးပြောဆိုခဲ့ပါတယ်။ ကိုဒီလီဟာ အမေရိကန်ဂေါ့တဲလန် သက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာလဲ ဆု ရရှိခဲ့တဲ့ အော်တစ်ဇင် မသန်စွမ်းသူ တစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

လက် ရှိ အချိန် မှာတော့ ကိုဒီလီဟာ မိသားစုနဲ့အတူ နေထိုင် ရင်း ဝါသနာပါရာ တေးဂီတအလုပ် တွေကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နေပါ တယ်။ ။

သန်သူရ

ဂျာအီး
ဂီ ဝ င် သ န် "

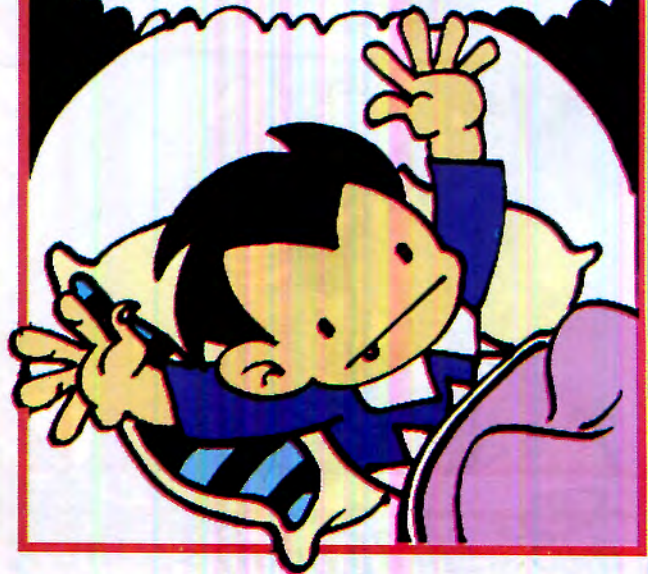
အတွေးကောင်း

CARTOON:
အောင်ကျော်

Gyar Aye
Good Idea
Cartoon: Aung Kyaw
Tr: BMK

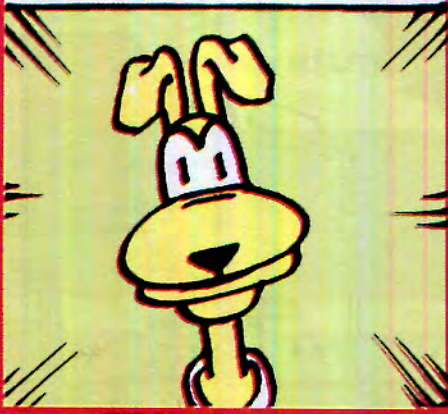
စောစော အိပ်ထည့်၊ နည်းနည်း

"I must get up early and go to bed early."

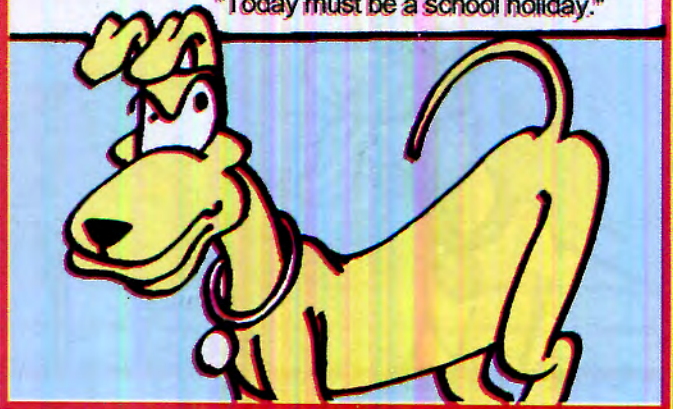
အီ...ဗျားသားမိုးဗြိုး

"Eee! Oh! My God!"

မဟုတ်ဘူးလား၊ ကျောင်းပိတ်
ရက်ပဲ ဖြစ် ရမယ်...

"Today must be a school holiday."

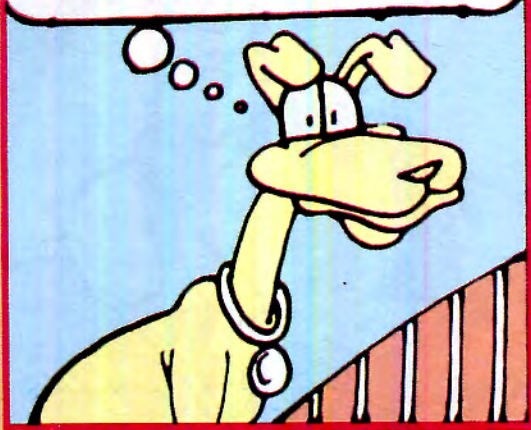
ပါပီရေ
ဟေ့...ပါပီ...

"Puppy...Hey! Puppy."

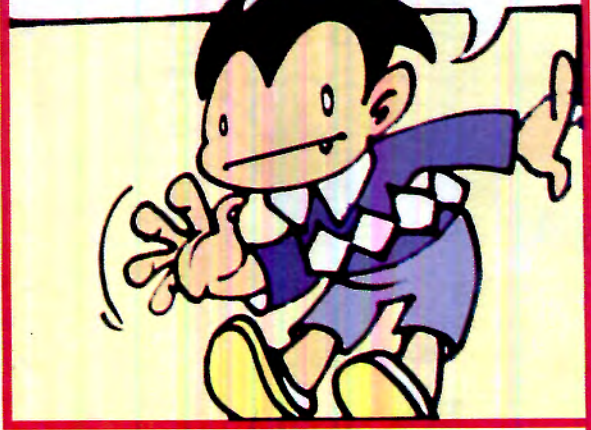
ဟာ...ငါ့ကိုခေါ်နေပါလား
အမြန် ရှောင်နေမှ...

"Ha! He is calling me. I must avoid him at once."

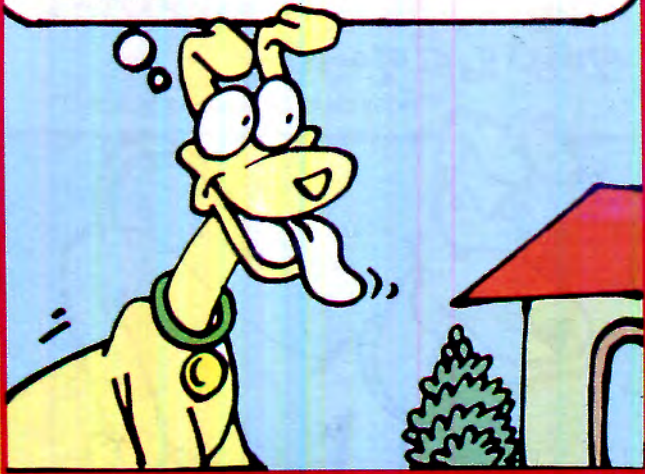
ပါပီရှေ...တို့ အင်္ဂါဂြိုဟ်ကို
သွားရအောင်...

"Puppy, let's go to Mars."

ဟယ်...အင်္ဂါဂြိုဟ်ကိုဆိုပါလား

"Oh!, Mars!"

ဒါမျိုးဝေးကွန်ကမှ...

"I must come along with him."

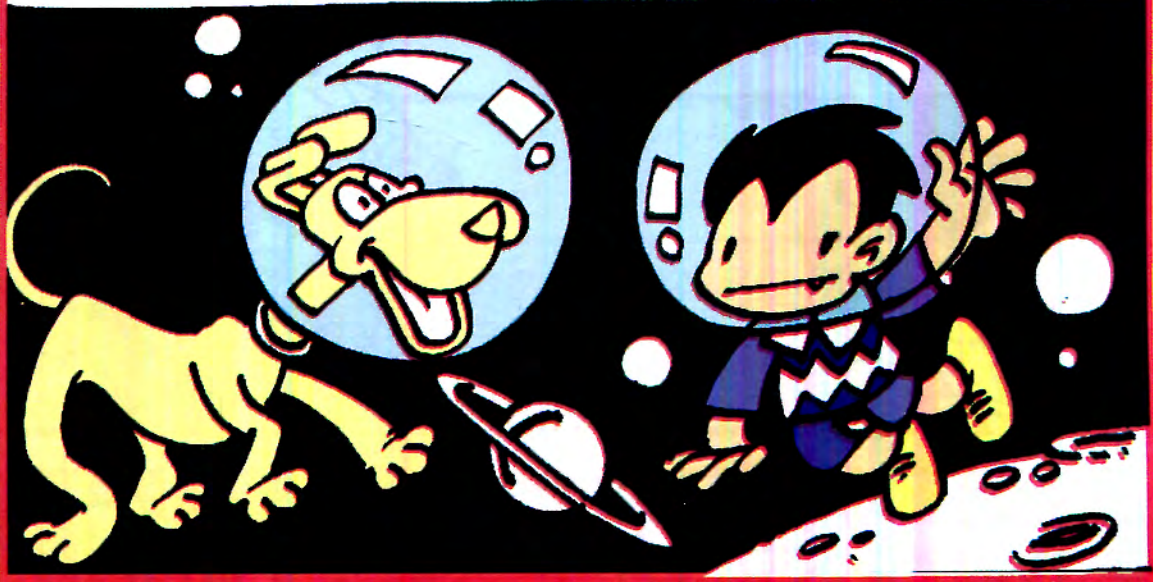
အင်္ဂါဂြိုဟ်ကိုရောက်ဖို့က
လွယ်တာမဟုတ်ဘူး...

"It is not easy to get to Mars."

ဟိုရောက်ရင်သေချာ စူးစမ်းလေ့လာရမယ်...

"If we got there, we would observe carefully."

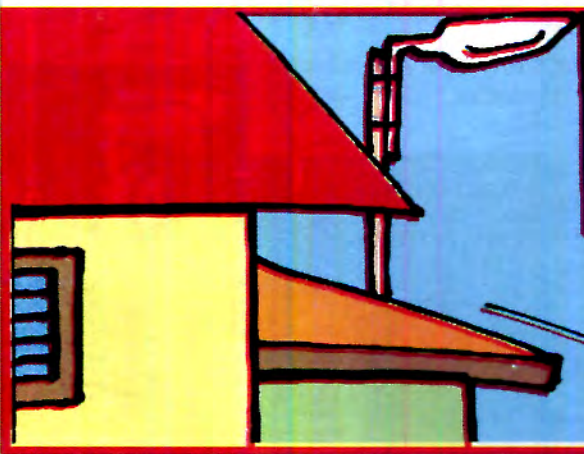
အင်္ဂါဂြိုဟ်မှာသာ ရေကို
ရှာတွေ့နိုင်မတော့... ဟိ

"If we could find water in Mars,....."

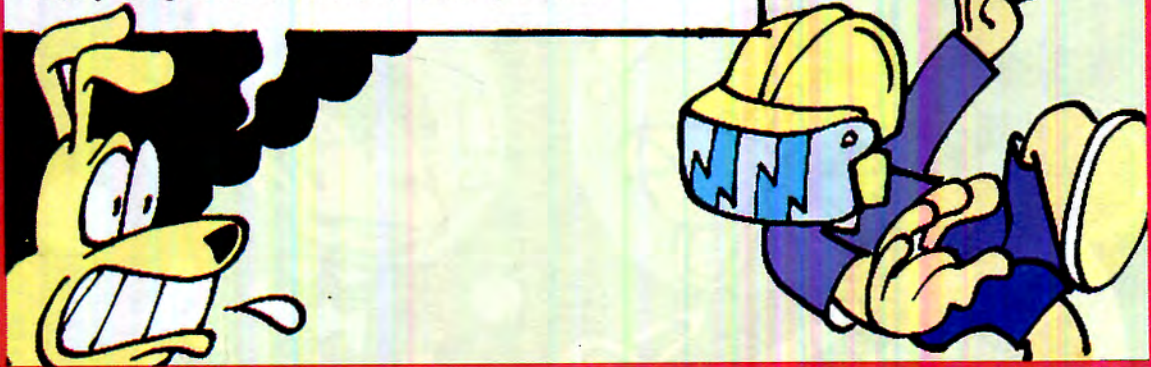
ထုံးစံအတိုင်း ဝေးဝေး
ရှောင်ကြဉ်မှ...

"We must stay away as usual!"

ဟိုက်...ဒါ့ကိတအတွေးမြန်သွားတာ
သူကဆိုင်ကယ်စီးဗူးထုပ် ဖြီးနဲ့...

"Oh, my thoughts are so fast. He is wearing a helmet."

ဟိုး...ဟိုး...ခုန်မချနဲ့...

"Stop! Stop! Don't jump!"

"Wone!"

အဲဒါကြောင့် ဂျာအေးကို
သူ့အမေရိုက်တာ...

"That's why Gyar Aye is beaten
by his mother."

ပြီး

ကိုယိုးနှင့်ဝက်ပွား

ရတနာပေး: ခင်နီဒီ

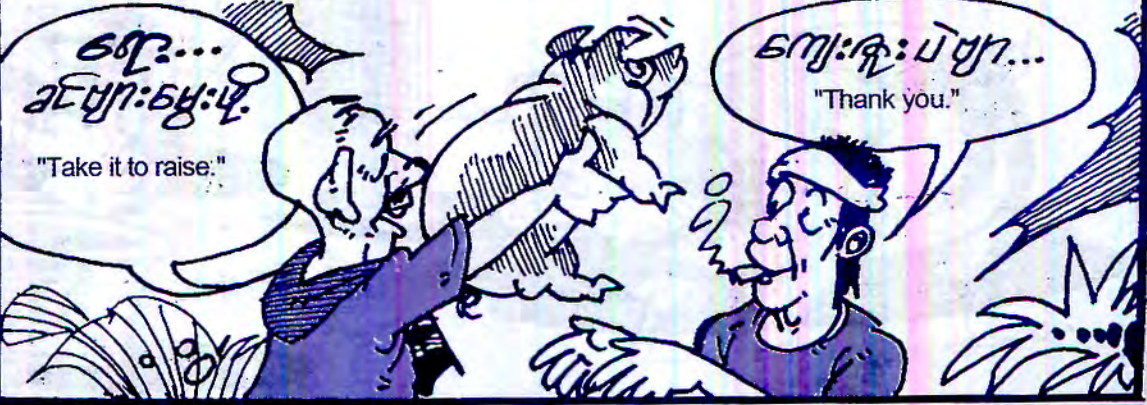
သရုပ်ဖော်: ဇော်အောင်

Ko Yoe and his pigs
Story: Khin Nadi
Illustration: Aung Aung Htwe
Tr: BMK

တစ်ခါကရွာတစ်ရွာတွင် သီးနှံပင်များ
စိုက်ပျိုးပြီး အသက်မွေးသည် ကိုယိုး
ဆိုတဲ့လူတစ်ယောက်ရှိသည်။
Once there was a man called Ko Yoe in a village and
he made his living by agriculture.

တစ်နေ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ဝက်တစ်ကောင်လက်ဆောင်ပေးသည်။
One day, one of his friends presented him a pig.

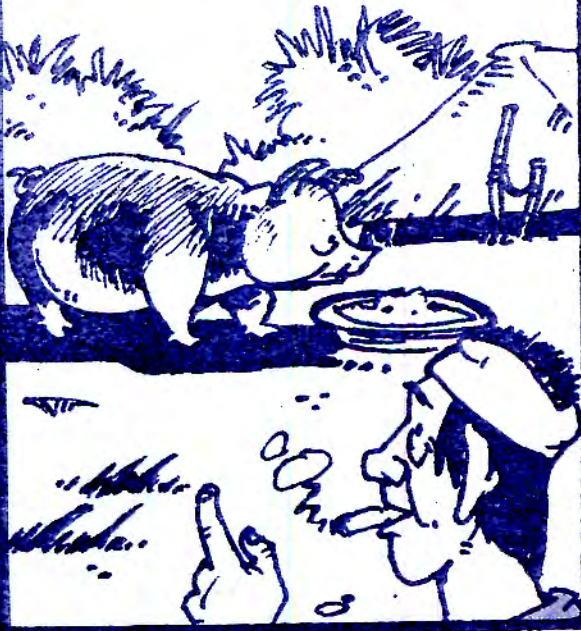
ဟေး...
ခင်ဗျားမွေးပို့
"Take it to raise."

ကျေးဇူးပဲဗျာ...
"Thank you."

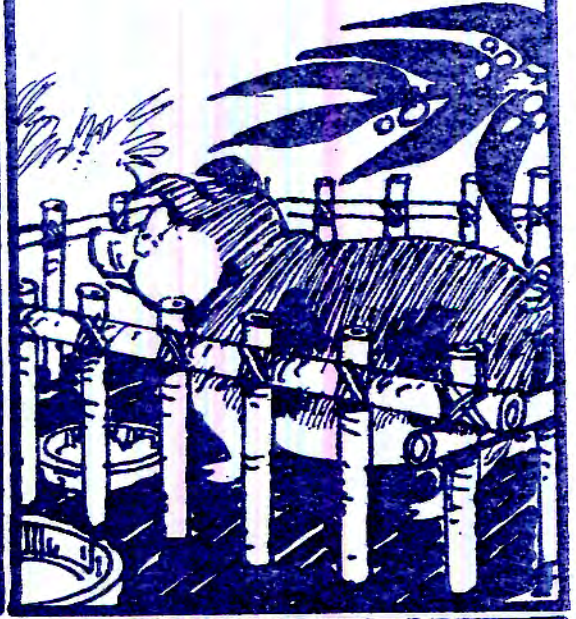
ဝက်ကလေး ကိုစားကြွင်းစားကျန်
များကျေးပြီးမွေးမြူထားသည်။

He raised the pig feeding it leftovers.

ဝက်မြို့ဒါသေးစားလေးလည်း
လုပ်ပေးထားသည်။

He built a little pigsty for the pig.

ကိုဦးအတွက် ဝက်ကလေးသည်
စားစရိတ်မကုန်ဘဲမွေးနိုင်
အဖြင့်အောင်ပြေလှသည်။

It is okay for Ko Yoe to raise the pig without spending food expenses.

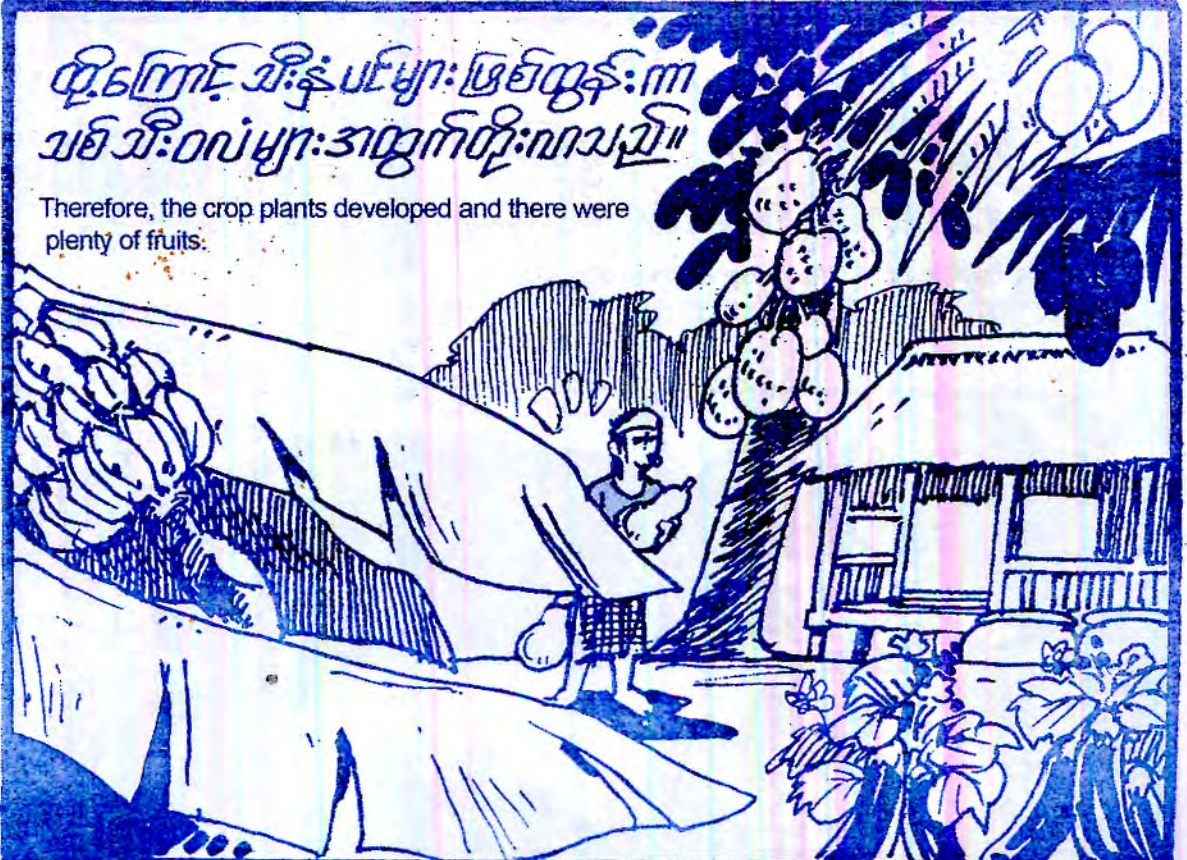
ဝက်ကလေးစွန့်သည့်အညစ်အကြေး
ကလည်းကိုင်းစိုက်ခင်းသစ်ပင်များ
အတွက်မြေဩဇာပေးသည်။

The dung of the pig was the manure for the
Ko Yoe's plantation.

ထို့ကြောင့် သီးနှံပင်များ ဖြစ်ထွန်းကာ
သစ်သီးဝလံများ အတွက်တိုးလာသည်။

Therefore, the crop plants developed and there were
plenty of fruits.

အင်း...ငါဝက်တစ်ကောင်ပေး
ထားလို့ မြေဩဇာအဆင်ပြေ
တာ။

"As I raise a pig, it is okay for manure."

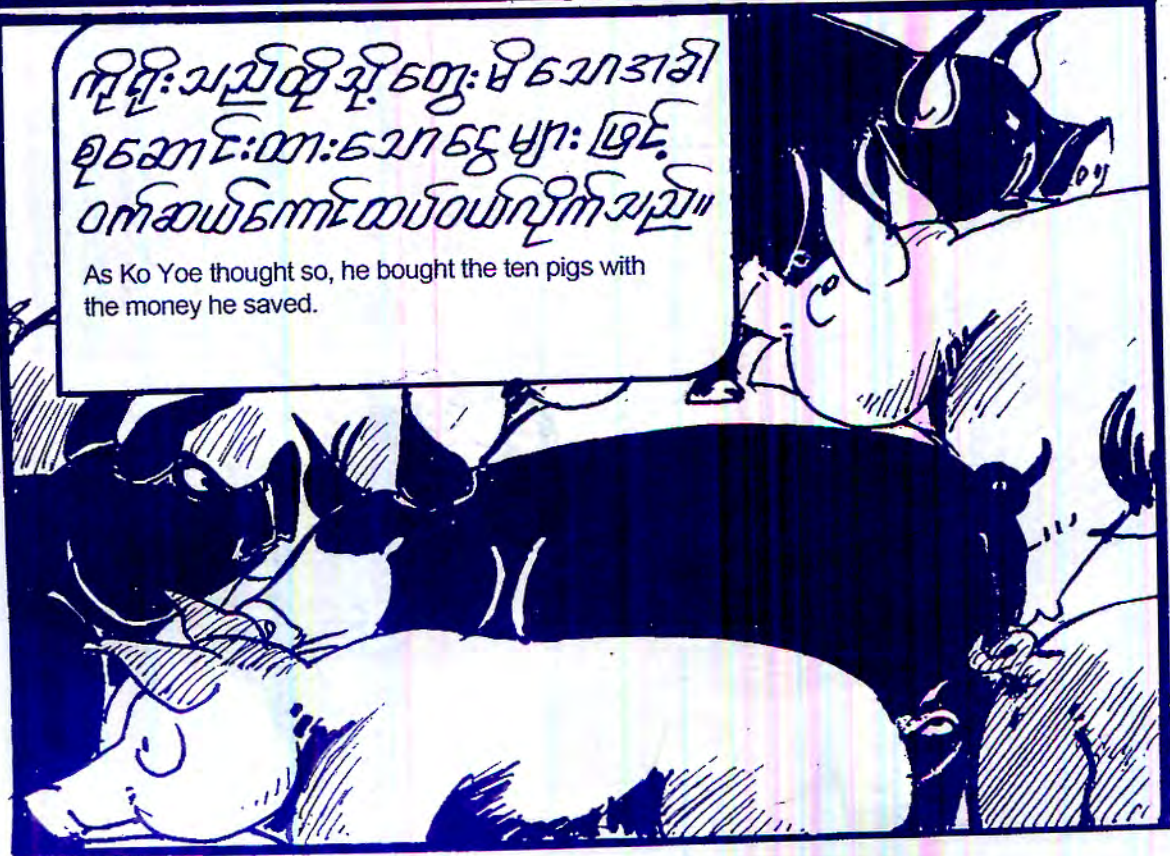
တကယ်လို့များ ဝက်အများ
ကြီးရှိရင် ပိုပြီးအဆင်ပြေမှာ

"If I have so many pigs, it will be more okay."

ကိုယိုးသည်ထိုသို့တွေးမိသောအခါ
စုဆောင်းထားသောငွေများဖြင့်
ဝက်ဆယ်ကောင်ထပ်ဝယ်လျက်သည်။

As Ko Yoe thought so, he bought the ten pigs with
the money he saved.

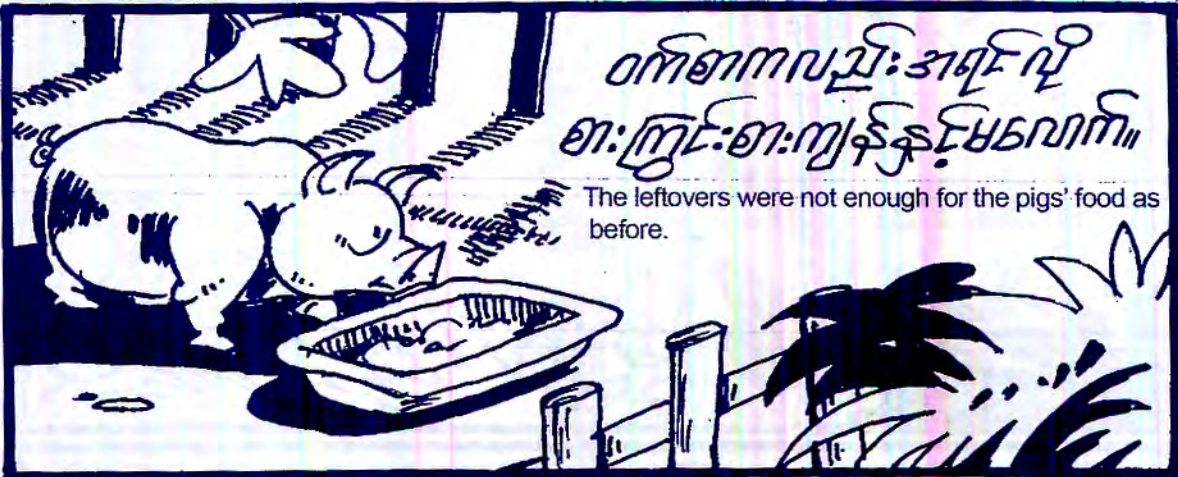
ဝက်များထားဖို့ မြဲအသစ်ဆောက်ရမည်။

He had to build a new pigsty.

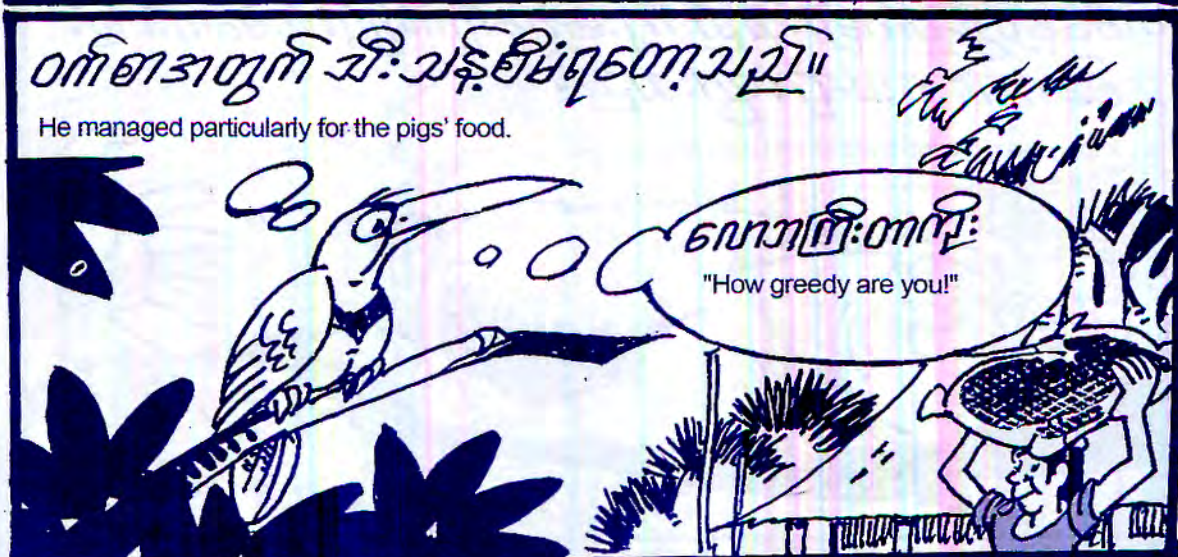
ဝက်စာကလည်းအရှင်လို့
စားကြွင်းစားကျန်နှင့်မလောက်။

The leftovers were not enough for the pigs' food as before.

ဝက်စာအတွက် သီးသန့်စီမံရတော့မည်။

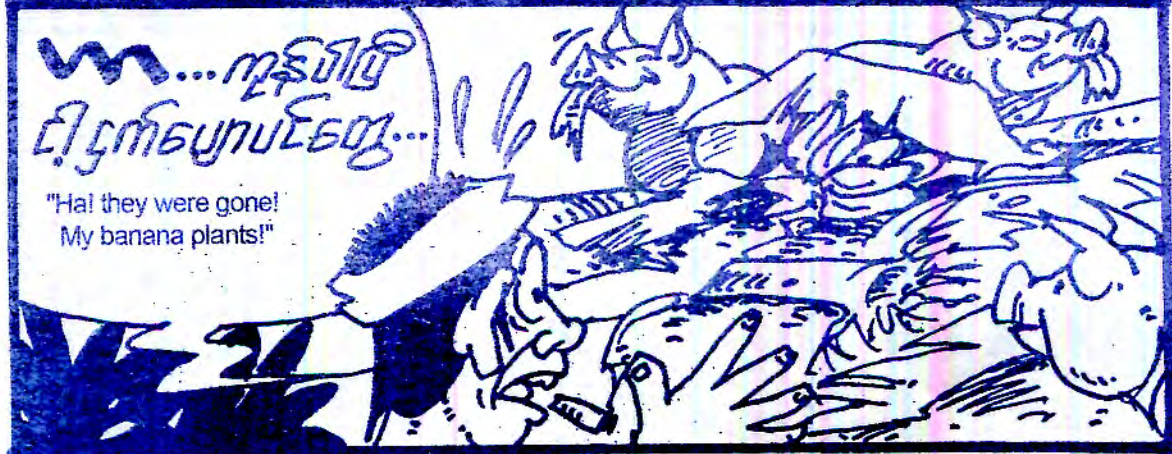
He managed particularly for the pigs' food.

သို့သော်လည်းကောင်း၊ များသည့် ကိုယိုး
အပစ်တို့ ခြံထဲကထွက်ပြီး
စိုက်ခင်းများကို ဖျက်ဆီးတော့သည်။

However, the pigs left the pigsty without being known by Ko Yoe and destroyed the plantation.

ဟ... ကုန်ပါပြီ
ငါ့ ငှက်ပျောပင်တွေ...

"Ha! they were gone!
My banana plants!"

တစ်နေ့တွင်ဝက်များသည် ကူးစက်ရောဂါဖြင့် တစ်ကောင်ပြီး
တစ်ကောင် သေဆုံး သွားသည်။

One day, the pigs got infected and died one by one.

ဒုက္ခပါပဲ...

"What a trouble!"

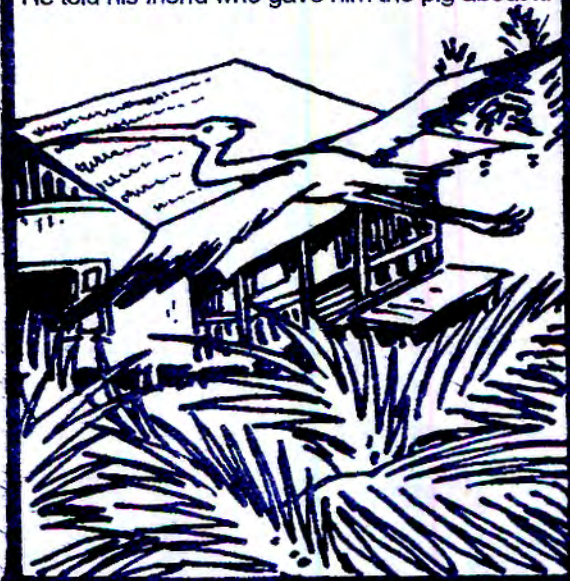
ကိုယိုး စိုက်ခင်းများပျက်စီး
စွဲလာမကတက် များပါသေးကျေ
သွားသဖြင့် စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်။

Ko Yoe felt depressed because not only his plantations were destroyed but also his pigs were dead.

သူ့ကို ဝက်လက်ဆောင်ပေး
ခဲ့သောမိတ်ဆွေကိုပြောပြ
ပေတု...

He told his friend who gave him the pig about it.

ခင်ဗျား ဝက်တစ်ကောင်
တည်းတုန်းကအဆင်ပြေ
တယ် မဟုတ်လား။

"Are you okay when you have only one pig?"

အခုခင်ဗျား ဝက်တွေများ
တော့ မနိုင်မနင်းဖြစ်
ကုန်တာပဲ။

"You had so many pigs that you could not control them."

ဘယ်အရာမဆို တစ်နိုင်တစ်ပိုင်
ပဲ ကောင်းတယ်။ ကျွန်ုပ်
နိုင်တာထက် ပိုရှင် ပျက်စီး
တာပေါ့။

"Anything is only as good as you can manage it. If you do more than you can, you will encounter destruction."

မိတ်ဆွေ စကားကိုကြားမှ ကိုဗိုးသည်
အမှားကို အသိမြင်စွာ တော့သည်။

Hearing his friend's words, Ko Yoe realized his mistake.

ငါ ကျွန်တို့က
လောဘကြီးမိတာကိုး...
"I was greedy."

‘သုတကမ္ဘာ’ စစ်မှုရေးရာ၊ ကျန်းမာရေးနှင့် သုတအဖြာဖြာသတင်းဂျာနယ်ကို စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၇ ရက်(တပ်မတော်နေ့)တွင် စတင်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး အပတ်စဉ်စနေနေ့တိုင်း ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ပြန်စာသတ္တုစက် ၂၇ ခု ထုတ်ဝေပြင်ဆင်ပြီး ၂ ရက်

သတင်းအချက်အလက် ၂၇ ရက်

စာဖတ်အား ၂ ရက် (၁၀၅) ၂၅၂၂ နှစ်

သုတကမ္ဘာ

ဂျာနယ်

အမျိုးမျိုး (၂၀)

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၇ ရက် စတင်ထုတ်ဝေပြင်ဆင်ထားသည်။

ဝေဖန်ရေးရာနှင့် သုတအဖြာဖြာသတင်းဂျာနယ်

ရုရှားက NATO ကို အင်ကြောင့်စစ်တိုက်နိုင်သလဲ

နေ့စဉ်လက်စား (၂၀)

www.myanmarjournal.com

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ - မြဝတီစာပေတိုက်၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီထပ်)၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဖုန်း - ၀၉၄၅၂၂၆၀၅၃၆။